

கொடிநீது

35

தலித்
இசுலாம்
2011

THE HINDU

INDIA'S NATIONAL NEWSPAPER SINCE 1878

Sri Lankan Tamil writers honoured

Staff Reporter

NAMAKKAL: Ten Sri Lankan Tamils, who have settled down in London, Australia, Denmark and Malaysia, were among the 26 writers who received the third annual K. Chinnappa Bharathi Trust Awards in addition to a total cash prize of Rs. 3.4 lakh. The first prize was bagged by Sriramakrishna Uthayanan (51).

He received the cash prize of Rs. 50,000 for his work, "Pani Nilavu," an account of what happened on the other side of the war in Sri Lanka. A finance director of a company in London, he spends his spare time writing Tamil novels.

"In the war (2009), everyone talks about destruction caused by a few whereas there were many Sri Lankans who had helped Tamils," he said and added that this was what his book was about. He was talking to *The Hindu* after receiving the prize at a function held here on Sunday.

His characters are drawn out of real life and are centred

விருதுபெற்ற
உதயனனின்
நாவல் -
இந்தி மொழியில்

Sriramakrishna U

She h
legs.
Sh
two
and

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

recovery

*With
Best
Wishes*

SARRITA
Jewellery

Authorized Money Changer ARR (PVT) LTD.

42, Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka.

Tel : +94 11 2435361, 11 2325485,

Fax : 0112435298

திருச்சி காவேரி பொறியியல் கல்லூரியில் மலையக மாணவர்களுக்கு கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு

திருச்சி மாநகரில் அமைந்துள்ள காவேரி பொறியியல் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் மலையக மாணவர் ஒருவருக்கு பொறியியல் கல்வியைக் கற்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பொறியியல் கல்வியை கற்று முடிவும் வரை கல்லூரி வளாகத்தில் மாணவர் விடுதியில் தங்கியிருந்து அனைத்து வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்கு முன்வந்துள்ளார் திருச்சியில் அனைவராலும் அன்போடு நல்லவர் நல்லுசாமி என்று அழைக்கப்படும் திருச்சி காவேரி பொறியியல் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி முதல்வரும் முன்னாள் வீடமைப்பு - நகர அபிவிருத்தி அமைச்சருமான திரு.என். நல்லுசாமி அவர்கள் தன் மலையக மாணவர் ஒருவருக்கு இந்த வாய்ப்பை வழங்கவுள்ளார். கொழுந்து சஞ்சிகையின் அறிமுக விழா திருச்சியில் நடைபெற்ற பொழுது அந்தனிஜீவா இந்த வேண்டுகோளை பகிரங்கமாகத் தெரிவித்துள்ளார். பின்னர் திருச்சி சிற்றிதழ்கள் பத்திரிகைகள் சேகரிப்பாளரான வயன் பட்டாபிராமன் என்பவருடன் அவரது இல்லம் சென்று நேரில் சந்தித்த பொழுது மலையகத்தில் பொறியியல் கல்வி கற்க தகுதியான மாணவர் அல்லது மாணவிக்கு அந்த வாய்ப்பை வழங்குவதாகக் குறிப்பிட்டார்.

பொறியியல் கல்வி கற்கத் தகுதியான மாணவர்கள் தங்கள் விபரங்களை அட்டனிலுள்ள சூரியகாந்தி பத்திரிகை அலுவலகத்திற்கு நேரிலோ பதிவுத் தபால் மூலமோ தங்கள் சுயவிபரத்தை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். மேலதிக தகவல்களுக்கு கொழுந்து சஞ்சிகை ஆசிரியர் அந்தனி ஜீவாவின் கையடக்கத் தொலைபேசி எண் 077 6612315 என்ற இலக்கத்திற்குத் தொடர்பு கொள்ளலாம். விண்ணப்பத்தை அனுப்பி வைக்க வேண்டிய முகவரி சூரியகாந்தி 39, 1/1, பிரதான வீதி, அட்டன் என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

**மலையக வெளியீட்டகத்தின்
3 நூல்கள் விரைவில் கொழும்பில் அறிமுகம்**

**மலையம் ஒரு பன்முகப்பார்வை
- அந்தனிஜீவா**

**கிடம்பெயர்ந்த ஊரில் கிடம்பெயரா நாய்
- யோ. புரட்சி**

**கண்ணிழந்த மனிதர் முன்னே
- வி.எஸ். நவமணி**

**With Best Compliment
Kolunthu 35th Issue**

SURIYA
TEXTILE MILLS (PVT) LTD.

**132/34, 3RD CROSS STREET
COLOMBO -11
Tel : 2336977, 2438494,
2449105
Fax: 2438531**

ஆசிரியர் - அந்தனி ஜீவா

57, மகிந்த பிளேஸ், கொழும்பு 06, இலங்கை.

0776612315, kolundu@gmail.com

தேவை!

ஒரு பல்கலைக்கழகம்...

இன்று இலங்கையில் பதினைந்து தேசிய பல்கலைக்கழகங்கள் பதினான்கு மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ளன. ஒரு சமூகத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் பல்கலைக்கழகங்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன.

மலையக சமூகத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டுக்கும் தேவை ஒரு பல்கலைக்கழகம். மலையக மக்களுக்கு என ஒரு பல்கலைக்கழகம் தேவை என்ற கோரிக்கை கடந்த சில ஆண்டுகளாக அறிவு ஜீவிகளால் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. இந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் முதல் படைப்பாளிகள் வரை தங்கள் எண்ணங்கள் மேடைகளிலும் உடைகங்களிலும் தெரிவித்து வருகின்றனர்.

நமது கல்வி, கலாசார விழுமியங்களை நாட்டார் கலை கலை ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதற்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் அவசியம் தேவை. இந்த தேவைகளை கல்வி சமூகம் மட்டும் புரிந்து கொண்டால் போதாது. மலையக அரசியல் தலைமைகளிலும் புரிந்து கொண்டு இதற்காக அரசு மட்டத்தில் குரல் எழுப்பி உரிமைகளை பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்.

ஒரு சமூகத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டுக்கும் பல்கலைக்கழகம் அத்தியாவசியமானது. அதன் தேவை உணர்ந்து அனைவரும் ஒற்றுமையுடன் செயல்பட்டு மலையக பல்கலைக்கழகத்தை அமைக்க அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும். உயர் கல்வி அமைச்சு இதனை செயல்படுத்த முன்வர வேண்டும்.

**விலை
50 ரூபாய்**

ஓஷியம்
கலாபூசணம் எஸ்.டி.சாமி

வழவமைப்பு
அனூர்ஜன் - Design Lab

பேரா. புரட்சி

உண்ணிட்டு
 சமீகத்தால் கெட்டவன்விலை
 உருத்தவாங்கிட
 யவன்வைப்பு கெட்டவன்விலை
 வணமபல்கூட
 வாய்க்கிவரத் திசாவ்வய்விலை

கிசவை கெட்டகொழி
 சீனிசாத்திசைத்தொழி
 வாய்க்கி கெட்டகொழி
 வாத்விருத்தும்
 சந்திரவய்விலைத் திசை
 வயவாய்த் திசைத்திரிசை

சீனிசாத்திசைத்தொழி.....
 சீனிசைத்தொழி.....
 சீனிசைத்தொழி பாக்கிவயல்
 கெட்டகொழிவண கெட்டகொழி
 வயவாய்க்கி வயவாய்க்கி
 உண்ணிட்டு கெட்டகொழிவிலை

இந்த
 வயவாய்த் திசைத்தொழி
 இசைத்தொழி கெட்டகொழிவயல்
 வயவாய்க்கி திசை
 வயவாய்க்கி வயவாய்க்கி
 இசைத்தொழி வயவாய்க்கி
 வயவாய்க்கி கெட்டகொழி
 வயவாய்க்கி வயவாய்க்கி
 உண்ணிட்டுவயல்
 உருத்தவாங்கி

சந்திரவயல்
 உண்ணிட்டு சந்திரவயல்
 வயவாய்க்கி கெட்டகொழி

பாக்கிவயல்
 சந்திரவயல் வயவாய்க்கி
 வயவாய்க்கி பாக்கிவயல்
 உண்ணிட்டுவயல் சந்திரவயல்
 வயவாய்க்கி பாக்கிவயல்
 வயவாய்க்கி சந்திரவயல்
 இசைத்தொழி.....
 இசைத்தொழி.....
 வயவாய்க்கி
 சந்திரவயல் கெட்டகொழி

கெட்டகொழி சந்திரவயல்

வழிகாட்டும் ஒளி விளக்கு தொழிற்சாங்கத் தந்தை டீ.கா. நரேசய்யர்

திரு.கோ.நரேசய்யர் தோட்டத் தொழிற்சாங்க வளர்ச்சிக்கான முன்னோடி பாதையில் வந்து அவர் அந்நகர் தந்தையும் அவர், அமைப்புகளின்மீது, ஊழலுடைய சக்தியின்மீது, வாழ்ந்த இந்நிதிய வம்சாவணியினால்தான் ஓர் அமைப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார். ஊழலுடைய சக்தியைக் கொடுத்தவர் அவரே அவர்.

இவ்வகை - இந்நிதிய காலத்திலும், இவ்வகை இந்நிதிய காலத்திலும் நேபர் யுனியன் என்பவரைய உருவாக்காதற்கு முன்பே உருவானது ந.க. சய்யரின் தொழிற்சாங்க அமைப்பு.

இவர் தளர்ப்பட்டி இவ்வகையில் வாழ்ந்த பாரம்பரிய உருவாக்கங்களைக் குறித்து அமைப்பும் அமைப்படுத்தவும், சீர்ப்படுத்தவும் அவ்வகை உருவாக்கப்பட்டது.

நரேசய்யர் தனது தொழிற்சாங்க அமைப்பை உருவாக்கவில்லை. அது அவ்வகையின்மீது தான் இருக்கவேண்டிய நிரந்தரமான காலம் இவ்வகையில் புரணாமைப்புக்குக் குறுங்கிய காலமது. தமக்கே தந்தை நேபர் சய்யர்களை இவ்வகையில் குறிவைத்து முறியடிக்க அவர் வளர் முயற்சி.

இக்காலத்தில் தனது சக்திகளைக் குறிப்பிட்டு தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு சிறப்பான பாதுகாப்பை அளித்தவர் அந்தக் காலத்தில் தொழிலாளர்களை பாதுகாப்பதற்கான சட்டமாக, தகுந்த உதவியின்றி நினைவிலும் சம்பள நிர்ணயம் செய்யும் இந்நகரின்மைப்பு.

தோட்டங்களுக்குள் நுழைந்து அந்தான

ந.க. சய்யர்

தான் இருந்தது. தொழிலாளர்களை தோட்டங்களுக்குள் வைத்துப் பற்றிப்பது நினைவிலும் சட்டம் பார்க்க முடியாத ஒன்றாயிருந்தது. இவ்

வீத குற்றங்களில் தொழிலாளர்களுக்குள்ளும் போராட்டங்களை நடத்தி தம் சக்திகளைப் படைப்பதில் நினைவிலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றித் தந்தார்.

வொளபுர் ஆணைக்குழுவின சிபார்சியின்படி சட்டசபை உருவானபோது மக்கள் அவரைத் தெரிந்ததே ஒரு அங்கத்தினராக சட்டசபைக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். தனது சட்டசபை அமைப்பை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு உட்படுத்தும்படி இந்நகரின்மைப்பு வாழும் சகல

இந்திய வம்சாவளியினரின் நன்மைக்காகவும் அவர் பயன்படுத்தினார். இந்தக் காலகட்டத்தில் இந்தியவம்சாவளியினர் மிக மோசமான அரசியல், பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

அரசியலில் இந்திய வம்சாவளியினர் பாடுபடுத்தப்பட்டு வாக்குரிமை அற்றவர்கள் ஆக்கப்பட்டனர். டொனமூர் அரசியல் திட்டத்தின் படி இந்நாட்டைச் சேர்ந்த 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைவரும் வாக்குரிமை அளிக்கும் தகுதிக்குள்ளாளர்கள். இந்தியவம்சாவளியினர் தங்களது நிரந்தர வாசஸ்தலத்தை நிரூபிக்க வேண்டியவர்களானார்கள். இந்த நிரந்தர வாசஸ்தல நிரூபனத்தை வாக்காளர்களாக இவர்கள் பதிவு செய்யப்படுவதற்கு எதிராக பயன்படுத்தினார்கள்.

நிரந்தரவாசியாக இந்நாட்டில் வாழுகிற விருப்பத்தைத் தெரிவித்தாலே போதும் அதற்கும் மேலான நிரூபனங்கள் தேவையில்லையென்று மிக கடுமையாக வாதாடினார். இப்படியான இழுபறி நடந்துகொண்டிருந்தபோது 1939இல் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் உருவானது. பல்வேறு பிரிவினரையும் இவ்வித ஓரணியில் திரட்டுவிப்பதில் பண்டித ஜவகர்லால் நேரு பெரும் பங்களிப்பை செய்தார்.

நடேசய்யர் தனிப்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாக இலங்கை இந்திய காங்கிரஸில் இருந்தும் விலகி நின்றார்.

இலங்கை - இந்திய காங்கிரஸ் படிப்படியாக இந்நாட்டிலுள்ள இந்தியவம் சாவளியினர்களை பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் நிலைக்கு உயர்ந்தது. நடேசய்யர் தம்முடைய வழியில் பிரயோசனமான பணிகளை செய்து கொண்டிருந்தார்.

சிங்களத் தலைவர்களுடன் ஒத்துப் போகும் நடேசய்யரின் கொள்கையும் அவர்களை எதிர்த்துச் செயற்படும் இந்திய குழுக்களின் கொள்கையும் மாறுபட்டு நின்றதாலேயே இவ் வடிப்படை வித்தியாசம் நேர்ந்தது. 1947 இல் நடந்த தேர்தலில் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸுக்கு எதிராக மஸ்கெலிய தொகுதியில் போட்டியிட்டு தோல்வி கண்டார். எனக்கும் திரு நடேசய்யருக்கும் ஒரு சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. எனினும் இலங்கையில் வாழ்ந்த இந்திய சமூகத்தின ருக்குப் பொதுவாகவும், தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு சிறப்பாகவும் அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பு வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்ட வேண்டியது என்று கூறுவதில் எனக்கு எவ்வித தயக்கமுமில்லை. தொழிலாளர்களுக்காகவும், தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காகவும் ஆன பணிகளில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடும், பற்றும் வருங்கால சந்ததியினருக்கும் ஒரு பாடமாக அமையும். தொழிலாளர்களின் மேம்பாட்டுக்காக உழைக்கும் உன்னத பணியிலீடு படுபவர்களுக்கும் வழிகாட்டும் ஒளி விளக்காக விளங்கட்டும்.

தமிழில் - சாரல்நாடன்

(முலையக கலை இலக்கியப் பேரவை கண்டியில் நடத்திய கோ. நடேசய்யர் கருத்தாங்கில் கலந்து கொள்ள இடந்த ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் ஜனாப் ஏ. அனீஸ் சர்வதேச மாநாடு ஒன்றில் கலந்து கொள்ள வெளிநாடு சென்றதால் இந்த தகவலை ஆங்கிலத்தில் எழுதி அனுப்பியிருந்தார்).

சென்னை மாநகராட்சியின் பார்வைக்கு...

மலையகக் கலை இலக்கியப் பேரவை

திருமதி சாந்தி நாவல்கரசன் அவர்கள்

பணிப்பாளர்

இந்துக் கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம்

248 -1/1 காலி வீதி, கொழும்பு-04

57 மஹிந்த பிளேஸ்

கொழும்பு -06

9.10.2011

“பிரித்தானியர் ஆட்சியும் நவீனமயமாக்கமும்”

அன்புடையீர்!

வணக்கம்,

இந்துசமய, கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம் புத்த சாசனம் மற்றும் மத அலுவலர்கள் அமைச்சுடன் இணைந்து நடத்திய பிரித்தானிய ஆட்சியும் நவீனமயமாக்கமும் என்ற மூன்று நாட்கள் நடைபெற்ற கருத்தரங்குகளில் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் குடியேற்றப்பட்ட சமூகமான மலையக சமூகம் முற்றும் முழுதாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டதை என்னால் நேரடியாக அவதானிக்க முடிந்தது.

இந்து கலாசார திணைக்களம் வருடா வருடம் குறித்த பொருளில் மூன்று நாட்கள் ஆய்வரங்கை நடத்தி வருகிறதை அனைவரும் அறிவர். கடந்த சில ஆண்டுகளாக வரலாற்றுக் கருப்பொருளைக் கொண்டு நடத்தியது. இம்முறை 2011 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியர் ஆட்சியும் நவீனமயமாக்கமும் என்ற பொருள் பரப்பில் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. இக் கருத்தரங்கில் தமிழகத்தின் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்தும் மலேசியப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்தும் இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்தும் பேராசிரியப் பெருந்தகைகள் கலந்துகொண்டனர்.

இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டமிடலிலும் ஆய்வுக் கட்டுரையைத் தெரிவு செய்வதிலும் சில குறைபாடுகள் இருப்பதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. பிரித்தானிய ஆட்சியும் நவீனமயமாக்கமும் எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம்பெறும் போது குறிப்பாக இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் இடம்பெற்ற மிக முக்கியமானவை பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரமும் தோட்டத் தொழிலாளர் உருவாக்கமும் முதன்மையானது.

இலங்கையின் சமூகப் பொருளாதார கட்டமைப்பு பெருந்தோட்டம் சார்ந்த இந்த மக்களின் பங்களிப்பு விரிவானது இந்தச் சமூகம் பற்றி ஆய்வரங்கில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையாவது இடம்பெறாதிருந்தது பிராதன குறைபாடுமட்டுமல்ல, ஒரு சமூகத்தை திட்டமிட்டு புறக்கணித்ததாகக் கருத வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், கடந்த இரு நூற்றாண்டு காலமாக பிரதான காலவோட்டத்திலிருந்து இந்தச் சமூகம் ஆதிக்க சக்திகளால் ஒடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பது வரலாறு.

இந்த ஆய்வுக் கருத்தரங்கிலும் இந்த சமூகம் ஒதுக்கப்பட்டு இலங்கையின் நவீன மயமாக்கல் பற்றிச் சிந்திப்பது நேர்மையான செயற்பாடானதல்ல.

மூன்று நாள் நடைபெற்ற ஆய்வரங்கில் பாண்டிச்சேரியில் இருந்து வருகை தந்த பேராசிரியர் ஏ.சுப்பராயனு பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் பொருளாதார மாற்றங்கள், மதுரைக் காமராஜர் பல்கலைக்கழக நாட்டார் இலக்கியத்துறை முன்னாள் தலைவர் பேராசிரியர் இ. முத்தையா,

பிரித்தானியர் ஆட்சியும் தேசியவாதமும் என்ற தலைப்பிலும் மலேசியப் பல்கலைக்கழக இணைப் பேராசிரியர் கலாநிதி கிருஷ்ணன் மணியும், தோட்டத் தொழிலாளர் குடியேற்றத்திட்டமும் மலேசியத் தமிழர் வாழ்வியலும், மலேசியப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்திய கற்கைத்துறை இணைப்பேராசிரியர் கலாநிதி குமரன் சுப்பிரமணியம், பிரித்தானியர் வருகையின் பின்னர் மலேசிய இந்தியர்களிடையே ஏற்பட்ட கலை, கலாசார மறுமலர்ச்சி என்ற தலைப்பிலும் மலேசியப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்திய கற்கைத்துறை இணைப்பேராசிரியர் கலாநிதி மோகனதாஸ் ராமசாமி மலேசியாவில் பிரித்தானியர் ஏற்படுத்திய கல்வி மறுமலர்ச்சி போன்ற கட்டுரைகள் இந்திய சமூகத்தைப் பற்றிய கட்டுரைகளாக இருந்தன. ஆனால், இலங்கையில் நடைபெற்ற ஆய்வரங்கில் இலங்கை வாழ் பெருந்தோட்டத்துறை பற்றி ஆய்வுக்கட்டுரைகள் இடம்பெறவில்லை. இவ்வாறான கட்டுரைகளை அளிக்கச் செய்யும் தகுதி பேராசிரியர்களான சோ. சந்திரசேகரன், எம். சின்னத்தம்பி, எம்.எஸ். மூக்கையா, கலாநிதி பிரதாப் இராமானுஜம், கலாநிதி சந்திரபோஸ் கல்வியாளரும் ஆய்வாளருமான எம். வாழ்வேன், தை.தனராஜ், மலையக ஆய்வாளரான சாரன் நாடன் எம் மத்தியில் இருக்கும் போது இவர்களை பார்வையாளர்களாகக் கூட அழைக்கப்படாதது இந்த சமூகத்தை திட்டமிட்டு ஒதுக்கப்பட்டதாக கருத வேண்டியுள்ளது.

ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தெரிவு செய்த பேராசிரியர் செ. பத்மநாதன், அவருக்கு துணை நின்ற மூவர் குழுவான கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன், கலாநிதி ஸ்ரீ பிரசாந்தன், முதுநிலை விரிவுரையாளரான ரகுவரன் போன்றவர்கள் இதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும். மக்கள் வரிப்பணத்தில் திணைக்களத்தை நடத்தும் நிர்வாகத்தினர் இலங்கை வாழ் மக்கள் அனைவரையும் சரிநிகர் சமமாக நடத்த வேண்டிய பெரும் பொறுப்புள்ளவர்கள். ஆனால் திணைக்களம் நிர்வாகத்தை மேற்கூறிய ஆய்வுக் கருத்தரங்கக் குழுவினர் செயற்பட்டிருப்பது முறையானதல்ல. கருத்தரங்க இரண்டாவது நாளில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி மாணவர் ஒருவர் மலையகம் பற்றி ஓர் ஆய்வுரையாவது இடம்பெறவில்லையெனக் கேள்வி எழுப்பிய போது சம்பந்தப்பட்டவர்களால் எந்தவித கருத்தும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இனிவரும் காலங்களில் இத்தகைய குழு மனப்பான்மை கொண்டவர்களை இதுபோன்ற ஆய்வுக் கருத்தரங்குகளைத் திட்டமிடவும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை தெரிவு செய்வதற்கும் அனுமதிக்க வேண்டாம் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இவ்வண்ணம்

அந்தனி ஜீவா

செயலாளர் மலையகக் கலை இலக்கியப் பேரவை, (077 6612315)

கடிதப் பிரதிகள்

மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள்

மாண்புமிகு கலாசார அமைச்சர்

மாண்புமிகு பிரதியமைச்சர் புத்தசாசன மற்றும் மத அலுவல்கள் அமைச்சர்

செயலாளர் புத்தசாசன மத அலுவல்கள் அமைச்சர்

மற்றும் மலையகத்தைச் சார்ந்த பாராளுமன்ற அமைச்சர்கள், உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும்

முன்னாள் இராஜாங்க அமைச்சர் கௌரவ பி.பி.தேவராஜ்

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்

நன்றி : இந்தக் கடிதத்தை பிரசுரித்த வீரகேசரி, தினக்குரல், தினகரன், சூரியகாந்தி ஆசிரியர்களுக்கு

தவில் நாகசுரம் ஆகிய இசைக் கருவிகளின் தொடர்பாடற் பரிமாணங்கள்

- பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா

“சமூகத் தொடர்பாடல்” நிலையிலே இங்கும் இசைக் கருவிகளுள் தமிழர் பண்பாட்டில் மேலோங்கி நிற்பவை தவில் நாகசுரம் ஆகியவைதான். இசைக் கருவிகள் சமூக உறவுகளுடனும் சமூகத் தொடர்பாடலுடனும் இணைந்து வளர்ந்து வந்தமை கருவி வரலாற்றிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் அறிக்கை வெளிக்கிளம்பலாகும். அந்த வகையிலே தமிழ்ச் சமூக அடுக்கமைவின் அடிநிலை மேல்நிலை என்ற இருதளங்களிலும் உறவுகளை அடியொற்றிய சடங்குகளுடன் இணைதலிலும் அவற்றுடன்

இணைந்த தொடர்பாடல்களை முன்னெடுப்பதிலும் தவிலும் நாகசுரமும் சிறப்பார்ந்த இடத்தைப் பெறுகின்றன.

இறை சார்ந்த தொடர்பாடலில் அது “தெய்வ வாத்தியம்” என்றும் வாழ்க்கை நயப்புத் தொடர்பாடலில் அது மங்கள வாத்தியம் என்றும் சமூகத்தின் அடிநிலை மாந்தர் மத்தியில் அது பெரியமேளம் என்றும் மேட்டுக் குடியினர் மத்தியில் தவில் நாகசுரம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. சமூக இயல்பு மற்றும் அடுக்கமைவு

ஆகியவற்றுக்கும் இசைக்கருவிச் சட்டனுக்கு மிடையே தொடர்பு காணப்படுதலை மேற்கூறிய பெயர் வைப்பு முறைகள் புலப்படுத்துகின்றன.

தமிழர்களது தோற்கருவி வரலாற்றிலே படிமலர்ச்சி கொண்டு செம்மை நிலை எய்திய வடிவமாகப் பெரியமேளம் அல்லது தவில் விளங்குகின்றது. பக்கவாட்டில் இருமுகங்களைக் கொண்ட நிலையில் ஒருபுறம் ஆண் ஒலிப்பு மறுபுறம் பெண் ஒலிப்பு கொண்ட முழுமையான தோற்கருவியாக அது அமைந்துள்ளது. ஒருபுறம் குச்சி கொண்டு வாசித்தலும் மறுபுறம் விரல்கள் கொண்டு வாசித்தலும் ஆணும் பெண்ணும் பேசிக் கொள்ளும் தொடர்பாடலைப் புலப்படுத்தும். தனித்தவில் கச்சேரி ஒன்றில் உள்ளதை ஆழ்ந்து ஈடுபடுத்தும் பொழுது ஆணின் பேச்சும் பெண்ணின் பேச்சும் மாறிமாறி நிகழ்வதையும் ஒன்றிணைவதையும் கண்டு கொள்ள முடியும்.

ஆபிரிக்கப் பழங்குடியினரிடத்து ஒரு சிறப்பார்ந்த அழகியல் தொடர்பாடற் செயற்பாடு முடிவுகள் வழியாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அதாவது, வாய் மொழியாகத் தமது கருத்துக்களையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்பத்தாது தம்மிடமுள்ள முரசு வழியாக அவர்கள் செப்பமாகவும் சிறப்பாகவும் தொடர்பாடலை மேற்கொள்வதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அதாவது வாய்மொழி வாயிலான சொல்லாடல் வினைத்திறன் கொண்டதாகவும் ஆழ்ந்த உணர்வுகளைக் கையளிக்க உதவுவதாகவும் அவர்கள் கருதுகின்றனர். ஒருவகையிலே தவில்லின் வாசிப்பும் அதற்கு ஒப்புமை கொள்கின்றது.

தவிலும் நாகசுரமும் தமிழர் வாழ்வடனும்

பண்பாட்டுடனும் இணைந்த தனித்துவமான இசைக்கருவிகள். நாகசுரம் ஒரு நெகிழி இசைக் கருவியாகும். அதனைக் காற்று வாத்தியம் என்றும் அழைப்பர். காற்றின் வழியாக அதிர்ந்து ஒலி எழுப்பும் கருவிகள் நெகிழி (READS) வாத்தியங்கள் எனப்படும். சக்சு போன், கிளாரினட், சான் முதலியவை நெகிழி இசைக் கருவிகளாகும். நாகசுரத்தின் சிறப்பு அதன் இருநிலைத் தொடர்பாடல் நிலையாகும். அதாவது நாட்டார் இசைத் தொடர்பாடலிலே பயன்படுத்தக்கூடிய நாட்டார் இசைக் கருவியாகவும் (FOLK INSTRUMENT) அதேவேளை சாஸ்திரிய அல்லது செவ்விய இசையிலே பயன்படுத்தக்கூடிய செவ்விய இசைக்கருவியாகவும் (CLASSICAL INSTRUMENT) அது இருநிலை ஆட்சியைக் கொண்டது.

மனித வாழ்க்கையின் வளர்ச்சிக்குரிய அத்தனை ஒலிகளையும் அதில் எழுப்ப முடியும். குழந்தை பேசுதல், வளர்ந்தோர் பேசுதல், ஆண் பெண் பேசுதல் சடங்குகளின் போது கருத்தோற்ற நிலையிலும் உணர்வேற்ற நிலையிலும் பேசுதல் முதலாம் அனைத்து ஒலிப்பு களையும் நாகசுரத்தால் மேற்கொள்ள முடியும். அதனால் அதனைச் சம்பூரண வாத்தியம் என்றும் முழுக்கோலக் கருவி என்றும் அழைப்பர்.

நாகசுர வாசிப்பிலே பல நுண்ணிய உபாயங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. விரலின் அசைவுகள் வழியாகவும் உதட்டின் வழியான பிடிப்பு முறையினாலும் நாவின் இயக்கங்கள் வாயிலாகவும் நாவின் துத்தகார முறைகளினாலும் கமகங்களை அல்லது இசையறைவு உள்ளோசை நுட்பங்களை செவ்விதாக ஆற்றுகை செய்ய முடியும். அவ்வகையான சிறப்புப் பண்புகளால் நாட்டார் தளத்திலிருந்த தவில் நாகசுரம் ஆகியவை கர்நாடக சங்கீத இசைத் தொடர்பாடலை நோக்கிப் பெயரும் ஆற்றலைப் பெற்றன. முற்றிலும் சாஸ்திரிய நெறிக்குட்பட்ட

இசை விழாக்கள் தவில் நாகசுரக் கச்சேரிகளுடன் ஆரம்பிக்கும் முறைமை வளர்ச்சியடைந்தது.

அவற்றினாற் பிறப்பிக்கப்படும் ஒலிச் செம்மையும் அழகும் சடங்குகளுடனும் வழிபாட்டுடனும் இணைவதற்குரிய அழகியற்பலத்தை வழங்குகின்றன. கிராமிய வழிபாட்டில் மட்டுமன்றி வேதாகம வழிபாட்டிலும் தவில் நாதசுரம் இணைக்கப்பட்டது.

நிலமானிய சமூக அமைப்பின் உன்னத வாத்தியமாக அது அமைந்திருந்தது. பயிர்வளப் பெருக் கோடும் ஊக்குவிப்போடும் தவிலும் நாகசுரமும் இணைந்திருந்தமையால், நிறை மணி வாத்தியம் என்று அழைக்கும் மரபு காணப்பட்டது. மேலும் கிராமத்தை ஒன்றிணைக்கும் செய்தி வாத்தியமாகவும் தவிலும் நாதசுரமும் அமைந்தன. ஒலிபெருக்கி கண்டறியப்படாத காலகட்டத்தில் அதன் ஒலிப்பு நீட்சி கிராமம் முழுவதையும் தழுவி நின்றது.

தவில் நாகசுரம் பற்றிய செய்திகள் பக்தி நெறிக் காலத்திலிருந்து இடம்பெற்று வருகின்றன. மாதர் மடப்பிடியும் என்ற தேவாரத்தில் வரும் எழில் பயில் குயில் என்ற தொடர் நாகசுரத்தைக் குறிக்கும் என்பர். குயில் ஓசைக்கும் நாகசுர ஓசைக்குமிடையே அதிர்வு அளவிலும், ஒலி அளவிலும், செறிவு நிலையிலும் ஒப்புமைகளைக் காண முடியும்.

சுவாப்பநாயகன் காதல் நூலில் (282) தாரை, கவிரி தவண்டை, துடி நாகசுரம்" என்ற வாறு நாகசுரம் நேரடியாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. நல்லூர் அரசின் நர்த்தன வாத்தியம் நாகசுரம் என இணுவைச் சின்னத் தம்பிப்புலவர் பஞ்சவனத்துதிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இசை வளர்ச்சியில் நிகழ்ந்த ஒரு சிறப்பார்ந்த பரிமாணம் இசைக்கருவிகளின் ஆக்கத்திலும் கூட்டு இசை ஒன்றிணைப்பிலும் நிகழ்ந்த

தப்பட்டு வரும் பரிசோதனைகளாகும். அவ்வாறாக நிகழ்த்தப்பட்ட பரிசோதனையின் விளைவே கர்நாடக சங்கீதக் கச்சேரிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வயலின் கருவியின் இணைப்பாகும். வயலின் இன்றிக் கர்நாடக சங்கீதக் கச்சேரிகள் இயக்கப்பட முடியாத அளவுக்கு அதன் பங்களிப்பு வேருன்றிவிட்டது.

தவில் நாகசுரத்தைப் பொறுத்தவரையும் ஆக்கப்பரிசோதனை முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நாகசுரம் செய்வதற்கு “அச்சா” மரமே பெருமளவிற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. கல்லாலும் யானைத் தந்தத்தினாலும் நாகசுரத்தை உருவாக்கும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இராமநாதபுரம் சமஸ்தான மரபில் வந்த ஒருவரிடத்து யானைத் தந்தத்திலான நாகசுரம் ஒன்று இருந்தது. கும்பகோணம் கும்பேச்வரர் கோயிலிலும் ஆழ்வார் திருநகரிக் கோயிலிலும் கல்லால் உருவாக்கப்பட்ட நாகசுரங்கள் இருந்து என்று கே.வி. தியாகராஜன் எழுதிய நூலிலே (1963) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சங்கீத பாரிஜாதம், ஸ்கந்தபுராணம், சங்கீத ரத்னாகரம், சங்கீத சமயசாரம், திருப்புகழ் பாரத சேனாபதியம், சுவாமிநாயக்கன் காதல் முதலாம் நூல்களிலே நாகசுரம் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

கர்நாடக சங்கீத மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவராகிய முத்துசுவாமி தீட்சிதர் அவர்கள் ஸ்ரீ இராகத்தில் இயற்றிய தியாகராஜ மகாத்வ ஜாரோகா என்ற கீர்த்தனையிலே நாகசுரம் பற்றி குறிப்பிட்டமை கர்நாடக சங்கீதத்துக்கும் நாகசுரத்துக்குமுள்ள இணைப்பைத் தெளிவு படுத்துகின்றது. அதன் விரிவு வருமாறு:

“ஆகம சித்தாந்த பிரதி பாத்யம்
அனந்த சந்திரசேகர வேத்யம்
நாதஸ்வர மத்தளாதி வாத்தியம்
நமஸுப ஆதீதம் அனாத்யம்”

பக்திப் பெருக்கினுக்கு மட்டுமன்றி கருவளப் பெருக்கினை ஊக்குவிக்கும் (FERTILITY INDUCEMENT) இசைக்கருவியாகவும் நாகசுரம் அமைந்தது. கருவளப் பெருக்கின் குறியீடாக நாகம்” இருத்தலை நாகவழிபாடு புலப்படுத்தும். அதனுடன் தொடர்புபட்டு நாகசுரம் என்ற பெயர் மேலெழுந்தது என்று கொள்ளுதலும் தவறாகாது.

நாகசுரத்தின் பிறிதொரு பெயராகிய “பாரி” என்பது பட்டி பெருகல், பால் பெருகல், பயிர் பெருகுதல், உறவு பெருகுதல், குழந்தைச் செல்வம் பெருகுதல், வழங்குதல் முதலிய பொருட்களை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

வளப் பெருக்கைத் தூண்டும் தொடர்பாடலை மேற்கொள்வதால் நாகசுரத்தின் அமைப்பை மனித உடலின் அமைப்புக்கு ஒப்புமையாகக் கூறுவர். கீழ் விரித்துள்ள குழற்பகுதி உடலாகவும், மேலிணைக்கப் பட்டிருக்கும் கெண்டையும் சீவாளியும் தலைப்பாகங்களாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன.

தவில் என்பது குற்றமற்ற (து+இல்) வாத்தியம் என்று பொருள்படும். “திமிலை தவில் துந்துமிகள் முழங்கும்” “முழவுவளை பேரி தவில் கணப்பறை” முதலாம் திருப்புகழ் அடிகளிலே தவில் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. தவிலுக்குரிய இசைத் தொடர்பாடற் சொற்கட்டுக்கள் ஏழு என “உமா மகேஸ்வரபாரதம்” என்ற நூலிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவை ஏழு சுரங்களுக்கு இணையாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. தா, தீ, தொம், நம், கி, ட, ஜம் என அந்த ஏழு தாய்ச் சொற்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால், “பஞ்ச மரபு” என்ற நூலிலே தாய்ச் சொற்கள் ஐந்தெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தா, தீ, தொம், நம், ஜம் என ஐந்தும் விளக்கப்படுகின்றன. மரபு யாழ்ப்பாணத்தில் உண்டு. தவில் மேதை விசுவலிங்கம் அவர்கள் ஐவியச் சட்டம் பியார்” என இணுவில் கிராமத்திலே அழைக்கப்

பட்டார்.

தவில் வாத்தியத்திலே பயன்படுத்தப்படும் மங்கலச் சொற்களாகிய ஜெணு, தஜெணு, கிணகிடு, சும்சும், ப்ளாங்கு, கிர்ரா முதலியவை தீமைகளை விரட்டவும் மனச் சுகத்தை வருவிக்கவும் வல்ல தொடர்பாடலை உருவாக்குகின்றன. இங்கிதமான நல்ல நிகழ்ச்சிகளைத் தவிலுடன் ஆரம்பித்தல் உண்டு.

கர்நாடக இசையைச் சமூகத்தின் அடித்தளமக்களிடத்து எடுத்துச் சென்ற செயற்பாடு நாகசுரக் கலைஞர்களுக்கே உரியது. அவ்வாறே கர்நாடக சங்கீதத்துக்குரிய தாளக்கட்டுக் கோப்புக்களைப் பொதுமக்கள் மயப்படுத்திய பெருமை தவிற கலைஞர் களுக்குரியது “நாகசுரச்சுக்கரவர்த்தி” என அழைக்கப்பட்ட டி.என். இராஜரத்தினம் பிள்ளை அவர்களும் காரு குறிச்சி அருணாசலம் அவர்களும் ஸ்ரீதியாகராஜாது கிருதிகளைக் கிராமத்துப் பொது மக்கள் மத்தியில் வாசித்துச் சுவையூட்டியமை குறிப்பிடத்

தக்கது.

மேலும் தமிழிசை இயக்கப்போராட்டத்திலே டி.என். இராஜரத்தினம் பிள்ளை அவர்கள் நேரடியாகப் பங்கு கொண்டார். அவரது முயற்சியைத் தொடர்ந்து முத்துத் தாண்டவர், அருணாசலக் கவிராயர், அண்ணாமலை ரெட்டியார், மாரிமுத்தாப்பிள்ளை, ஊத்துக்காடு வேங்கடசுப்பையர் பாரதியார், பாபநாசம் சிவன், முதலியோரின் ஆக்கங்களை நாகசுரக்கலைஞர்கள் வாசித்து வருகின்றனர்.

தவில், நாகசுரம் ஆகியவற்றின் ஒலிமீட்டலைப் பொது மக்கள் “போச்சு” என்றும் “வாசிப்பு” என்றும் சுவறு தல் தனிச் சிறப்பு மிக்க எடுத்தாள்கையாகும். அவர்களது வாழ்க்கையோடும் உணர்வுகளோடும், மண வெழுச்சிகளோடும் ஒன்றிணைந்து நின்றலையும் உரையாடுதலையும் அந்த எடுத்தாள் கை புலப்படுத்துகின்றது.

தைப்பொங்கல் தினத்தை முன்னிட்டு வெளிவரும்
கொழுந்துக்கு எமது நிறுவனத்தின் வாழ்த்துக்கள்....

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள்,
நூல் வெளியீட்டாளர்கள்....

தலைமை

இல. 340, 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை.

தொ.பே. - 2422321, தொ.சு.பே. - 2337313

மின்னஞ்சல் - pbdho@sltnet.lk

கிளை:

இல. 309 -2/3, காலி வீதி,

கொழும்பு - 06, இலங்கை.

தொ.பே. - 4 515775, 2504266.

இல. 4அ, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்,

இலங்கை.

ஓர் ஆதர்ச போர் விதவையை புனைவாகக் கொண்ட பனிநிலவெனும் விழுமிய நவீனம்

— சு. முரளிதரன்

போர் முடிந்து இரண்டு வருட காலப்பகுதி ஒரு சாராருக்கு கொண்டாட்டங்கள் கொண்டத் தான் நீண்ட தேன் நிலவு. ஆனால், மறுசாரார் மௌனவலி துடைக்க வந்திருக்கின்றது. வவனியூர் உதயணனின் பனிநிலவு.

நான் மேலே குறிப்பிட இருசாரார்கள் என்பது பெரும்பான்மை மற்றும் சிறுபான்மை ஒட்டிய பாகுபாடாக இருக்கலாம். ஆனால், அதிர்ச்சி தரக் கூடிய மற்றொரு வகைப்படுத்தலும் நம் நாட்டில் இருக்கின்றது. அதுதான் தம் குடும்பத்தில் போர் விதவைகளைக் கொண்டிருக்காத தரப்பினர் மற்றும் கொண்டிருக்கும் தரப்பினர் என்பதாகும். அவ்வாறு கொண்டிருக்கும் தரப்பில் பெரும்பான்மையினராக வடக்கு மற்றும் கிழக்குத் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் இருப்பது இன்றைய சர்வதேச பிரச்சினைகளில் ஒன்று என்பதை நாம் அறிவோம். இவ்வாறான ஒரு பின்னணியில் உதயணன் எவ்வாறு ஒரு படித்த அங்கவீனமான இளம் விதவை தன்னையும் தன் பிள்ளைகளையும் கொடுமையான மனவடுக்களில் இருந்து மீட்டுக்கொண்டு தான் சார்ந்த சமூகத்துக்கு மாத்திரமல்ல தேசத்துக்கே முன்னுதாரணமாக செயற்பட முடியுமென்பதை ஓர் ஆதர்ச விதவையை புனைவாகக் கொண்டு பனிநிலவெனும் விழுமிய நவீனமொன்றைத் தந்துள்ளார்.

சமகால இலங்கை இலக்கியம் எவ்வாறு நேர் சிந்தனைகளைக் கொண்டு மீண்டுமோர் அவலங்காணாமல் புதிய தலைமுறையை வழிநடத்த வேண்டுமென்பதற்கு முன்னுதாரணமாக கொள்ளத்தக்க பனிநிலவின் கதாச்சமானது உண்மை நிகழ்வுகள் பலவற்றின் திரட்சி

களாலான பகைப்புலத்தில் வெளிப்படுகின்றது.

வைதேகி இரு பெண் பிள்ளைகளின் தாயாக நிறைவான கணவனோடு குளவிகுட்டான் எனும் வன்னிக் கிராமமொன்றில் வாழ்ந்தவள். மூன்று சகோதரிகளோடு பிறந்த இளையவளான அவளின் பள்ளிப் பருவம் பொறுப்பற்ற குடிகாரத் தந்தையோடு துயரமே வாழ்வானதாக அமைந்திருந்தது. ஆனாலும் அவளின் தாயின் சகிப்புணர்வும் நல்ல உள்ளங்கொண்ட அயலவரின் அரவணைப்பும் பொண்டதாகவும் அமைந்திருந்தது. உயர்தர வகுப்பில் அவள் சுயநலம் கொண்ட ஒருவனோடு காதல்வயப்பட்டாலும் அவனது உண்மை சொருபம் கண்டு, தன் பல்கலைக்கழக கல்விக்கு குந்தகமேற்படாத படி காதலை கைவிட்டு, நிதானமாக முடிவெடுத்து ஓர் ஆசிரியையாக பரிணமிக்கின்றாள். பின் கைப்பிடித்த கணவனோடு இரு பிள்ளைகளைப் பெற்று இயல்பான வாழ்க்கை வாழும் பாக்கியம் பெற்றிருந்த போது அவைச் சேர்வை நிகழ்கின்றது. தான் வாழும் கிராம சூழலில் ஏற்பட்ட யுத்தத்தின் விளைவுகள் குடும்பத்தோடு மரணபயங்கொண்டு ஓடவிடும் போது கண்முன்னே கணவனை செல்லடிக்கு பலிகொடுத்து தானும் இடது காலை தொலைத்தவளாக பதவியா நகர வைத்தியசாலையில் இரு பிள்ளைகளோடு அனுமதிக்கப்படுகிறாள்.

நினைவிழந்தவளாக இரு பிள்ளைகளோடு வைத்தியசாலையில் இருப்பதாக நாவல் தொடங்கி சிகிச்சையாலும் இரு சிங்கள இனத்து தாதியர்களின் கரிசனையாலும் வைதேகி குணமாகி வரும் போது, அவளின் பின்னோட்ட நினைவுகள் இடையிடையே நாவலின் அத்தி

யாயங்களை நகர்த்திச் செல்கின்றன. குணமாகி செயற்கைக் காலுடன் வைத்தியசாலையிலிருந்து வெளியேறி வவுனியாவை அண்பித்த வீரபுரமெனும் கிராமத்தில் புதிய இலட்சிய வாழ்வை தொடக்குகின்றாள். அங்கே வெளி நாட்டில் வாழும் தனது பால்ய சிநேகிதிகளோடு தொடர்பு கொண்டு தன்னைப் போன்ற விதவைகளுக்கு புத்தெழுச்சி காட்டும் செயற்றிட்ட

இலக்கியத்தை தந்த படைப்பாளியான உதயணன் அதன் வெற்றியைத் தொடர்ந்து மற்றுமோர் மைல்கல்லை இந்த நாவலில் தொடுகின்றார்.

உதயணனின் படைப்புலம் அல்லது சார்ந்த வெற்றி என்பது அவர் தனது எழுத்துகளை சராசரி வாசகர்களை இலக்காக்கி அவர்களை தாம் வாழுகின்ற வாழ்க்கையின் அர்த்த

விருது பெற்ற உதயணனின் நாவல் இந்தி மொழியில்

இலண்டனில் வாழும் நம்மவரான இரா. உதயணனின் “பனி நிலவு” நாவல், நாமக்கல் கு. சின்னப்பாரதி அறிக்கட்டளை முதல் பரிசைப் பெற்றது. இலங்கை “கொடகே” இலக்கிய நிறுவன விருதை சிறந்த நாவலுக்காகப் பெற்றது. இலங்கை எழுத்தாளர் ஒருவரின் நாவல் முதன் முறையாக இந்தியாவில் இந்தி மொழியில் வெளிவந்துள்ளது என்ற சிறப்பை “பனி நிலவு” பெறுகிறது. இவரது இரண்டு நாவல்கள் சிங்கள மொழியிலும் வெளிவந்துள்ளது. நாமக்கல்லில் விருது பெற்ற பொழுது இந்தியாவில் வெளிவரும் தி இந்து நாளிதழ் இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு கௌரவம் என்ற தலைப்பில் இவரது படத்துடன் செய்தி வெளியிட்டது. இது இலங்கை எழுத்தாளருக்குக் கிடைத்த கௌரவமாகும்.

இந்தி மொழி வயர்ப்பின் அட்டைப்படம்

மொன்றை நிறைவேற்றி பெருமிதங்கொள்கின்றாள்.

இவ்வாறு வெகுசுருக்கமாக நாவலைச் சொல்லிவிட்டாலும் அதனுள்ளே இருக்கும் ஏராளமான படிப்பினைகளை முழுமையாக வாசிக்காமல் உணர்ந்து கொள்ள முடியாது. ‘நூறாந்த பட்டங்கள்’ எனும் பிற்போர் நாவல்

மென்ன என்பதை மறைமுகமாகவும் அதே நேரம் உணர்வு பூர்வமாகவும் கேட்டுக்கொள்ளச் செய்வதாகும். பனிநிலவை விமர்சனவாதிகளுக்கோ, விருதுகளுக்கோ புனையாமல் இன, மத எல்லைகள் கடந்து மனிதகுலம் மெருகுபடுவதற்காக தன் எழுத்துகளால் ஒரு யாகம் செய்யும் போது நாவலின் யதார்த்தம்

அர்த்தமிக்கதாகின்றது.

உலகப்போர்களும் பல்வேறு நாடுகளில் சிவில் யுத்தங்களும் கலவரங்களும் இயற்கை அனர்த்தங்களும் உற்பத்தி செய்த விநவைகளின் கதைகளை பல்மொழிகளில் படைப்புகளாகக் காணலாம். ஆனால், அத்தகைய படைப்புகளின் தாக்கங்கள் ஏதுமின்றி சுயம்புவாக பணிநிலை ஜொலிப்பதற்கு காரணம் சின்னச் சின்ன அத்தியாயங்களுடன் சொல்லவேண்டியதை கட்டுக்கோப்பாகச் சொல்வது தான். சிலவேளை இக்கருப்பொருள் வேறு படைப்பாளிக்குக் கிடைத்திருந்தால் யுத்த அவலத்தை சதைக்குவியலிலும் இரத்த அருவியிலும் காட்டி காழ்ப்புணர்வை ஓங்கி வளர்க்க நெடு அத்தியாயங்களை வார்த்திருக்க முடியும். நேர்சிந்தனைகளை மூலதனமாகக் கொள்ளும் உதயணன் அந்த யுத்திகளின் பிடியிலிருந்து இலங்கைத் தமிழின வரலாற்றின் கண்ணீர் அத்தியாயத்தினை நம்பிக்கையுடன் எதிர்கொள்வது குறித்து பல இடங்களில் வைதேகி எனும் பாத்திரத்தினூடாக உரத்துச் சிந்திக்கின்றார்.

வன்னிக் கிராமங்களின் வனப்பு, அங்கு வாழ்ந்திருந்த மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கையை நெடுங்கேணிக்கு அருகிலுள்ள குளவிகுட்டானை கதையின் நாயகியின் வாழ்விடமாகக் காட்டி அங்கு அவளின் சகோதரி பாம்புக் கடிக்கு

ஆளாகும் போது நடைபெறும் தொடர் சம்பவங்களுடனும் மற்றும் ரேடியோ அக்காலத்தில் பழக்கத்திலிருந்த மாற்றையும் கொண்டு இலகுவாகக் காட்டிவிடுகின்றார்.

கிராமத்து மனிதர்களின் பன்மைத்தனமான பண்புகளை சில பாத்திரங்களுடாக ஆங்காங்கே காட்ட முயன்றாலும் அவற்றிலே அவர்களின் உதவும் நோக்கம் கொண்டவர்களும் இருக்கின்றார்களென்பதை நாவலின் பிரதான பாத்திரமாக வரும் கதிர்வேல் மூலமாக சித்தரித்துள்ளார்.

இவை அனைத்தையும் விட அபலைப் பெண்ணுக்கு ஆறுதலாக அமைந்திருக்கும் தாதியர்களான மாலினியும் சித்திராவும் மேற்கொள்ளும் மனிதாபிமான உதவிகள் விதவையை துயரத்தின் வேதனை கண்ணீரை மேவி ஆனந்தக் கண்ணீரை பல இடங்களில் வரவழைத்து விடுகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை பெறும் சிங்கள நோயாளிகளும் வைதேகி மேல் கொள்ளும் வாஞ்சையை காட்டும் போது எவ்வளவு அற்புதமானவர்கள் என்பதைக் காட்டி நின்கின்றது.

நாவல் பல இடங்களை உச்சம் தொடுவதால் எதனை உச்சக் கட்டமென சரியாகச் சொல்லிக் கொள்ள முடியாதுள்ளது. வைதேகி வைத்தியசாலை அனுபவங்களுடாக தான் பெற்றுக்

UNI Lanka's

#32 , St Anthony's Mawatha, Colombo 13

Sri Lanka. 0114 614438, 0115 5665214

e-mail : balendra_co13@yahoo.com

யுனிலங்காஸ் வாக்கிய பஞ்சாங்க நாட்காட்டி, தயாரிப்பாளர்கள்

- * Graphics Designing
- * Sinhala, Tamil & English
- * Computer Type Setting
- * Print & Production
- * Offset Printing
- * Screen Printing
- * Education Publishers

கொண்ட மானுட மேம்பாட்டு படிப்பினைகளோடு திடசங்கற்பத்துடன் வெளியேறுவது ஒரு உச்சமெனலாம்.

வைதேகி செயற்கை காலோடு திடமான சிந்தனைகளாலும் நல்ல உள்ளங்களின் உதவிகளாலும் போர் விதவைகளின் புனர்வாழ்வுக்கும் மறுமணவாழ்வுக்கும் தீவிரமாக செயற்பட்டு வரும் போது, வைத்தியசாலை தந்த சிநேகிதிகளான மாலினியும் சித்திராவும் ரூபிகா எனும் புது பாத்திரத்தோடு வருகின்றார்கள். ரூபிகா ஒரு சிங்கள விதவை. கணவன் இராணுவ வீரன். அவளும் வைதேகியின் விதவை மறுவாழ்வு திட்டத்தில் தன்னையும் உட்படுத்த வேண்டிக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு மிக உச்சமாகத் தெரிகின்றது. அத்தோடு நாவல் நிறைவு பெற்றிருந்தால் பலமாக இருந்திருக்கும். அடுத்த இறுதி அத்தியாயம் தமிழ் சினிமா நிறைவைப் போல அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்து மதமும் மனுவும் விதவைகளுக்கும் விதித்திருந்த கொடுமைகளை இன்னும் முற்றாகக் களைந்திடா அவலம் நம்மிடையே மறைந்திருக்கின்றது. பெரும்பாலான ஆண் மனங்கள் இளம் விதவைகளின் வேதனை அறியாமல் அவர்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் போடுவதோடு அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஓட்டைகளை தனக்கு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள தருணங்களைத் தேடியிருக்கும். விதவை மறு வாழ்வு தேடினால் விபச்சாரி என பட்டம் கொடுக்கும் சமூக சபாவம் மறைந்த பாடிலை. ஆனால், அவர்களை துஷ்பிரயோகம் செய்யும் தருணங்களை இலகுவாகத் தேடிக்கொள்வதில் அக்கறையாக இருப்பதையும் பல சந்தர்ப்பங்களில் காணலாம். இளம் விதவைகளின் தொகை மூவினங்களையும் சேர்த்து பார்க்கும் போது ஒரு லகரத்தை தொடுவதாக இருக்கக் கூடிய ஒரு தேசத்தில் வாழும் ஆண்கள் அவர்களைக்

குறித்து எவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டுமென்பதை இலட்சிய ஆணாக இருந்து கொண்டு ஒரு பெண் விதவை வடிவில் பெண்களுக்கே உள்ள பலங்களையும் பலவீனங்களையும் புரிந்து கொண்டு உதயணன் செய்த இந்த இலக்கிய முயற்சி காலங்கடந்து பேசப்படுவதாக அமையும் எனலாம்.

ஆண்டு தோறும் ஜூன் 23 ஆம் திகதி சர்வதேச விதவைகள் தினமாக ஐ.நா. சபையால் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. இந்தத் தினத்தை மேலும் அர்த்தபூர்வமாக மாற்ற படைப்பாளிகளின் பங்கு தனித்துவமானதாக இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் சார்பில் முதன்மையாக விளங்குவது உதயணனின் மேதாவினாசமாக அமையும் பனிநிலவாகும்.

இந்த நாவலினதும் அது வெளிவந்த காலகட்டத்தினதும் தாற்பரியம் கருதி நாவலாசிரியர் உதயணனுக்கு சுடச்சுட இரு வெகுமதிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. வழங்கப்பட்ட கொட்கே விருது தேசிய மட்டத்தில் இந்தப் பனிநிலவை அரவணைத்தது எனலாம். ஆனால் சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை விருது உலக தமிழர்கள் மத்தியில் ஓர் அங்கீகாரத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது.

ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் யாவரும் பெருமை கொள்ள வேண்டிய விடயம் ஒன்றும் இது தொடர்பில் நடந்துள்ளதையும் குறிப்பிட வேண்டும். நானறிந்த வகையில் முதன் முதலாக ஹிந்தி மொழியில் “ஏக் வைதேகி ஸ்ரீலங்கா கீ” என பாஸசுப்ரமணியம் அவர்களால் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. உதயணனின் ஆதர்ச விதவை வைதேகி அகண்ட பாரதத்தையும் தாண்டி உலக மொழிகள் பலவற்றுக்கும் அறிமுகமாவது தாமதமில்லாமல் நிகழ வேண்டுமென மனம் துடிக்கின்றது.

காதுலும் மீட்டகாதுலும்... வேண்டி இல்லாத தூசும், காலும் வந்தும் தாண்டி...
 காலும்... இது... இது... இது... இது... இது... இது... இது... இது... இது...
 இது... இது... இது... இது... இது... இது... இது... இது... இது...
 இது... இது... இது... இது... இது... இது... இது... இது... இது...

நீண்ட நாட்களுக்கும் பின் வளத்திடுபதி
 குந்து வந்த காலம் என்னைக் கொஞ்சம்
 ஆதங்கமடையச் செய்துவிட்டது. காதுலிலும்
 போது..... ஏற்பட்டிருக்க சிந்தமனவெழிந்த்சி
 ஐப்பொழுது என்னை வறுமுகதாக உணர்
 ளிறன்.

எந்தர்பு ஆழ்நிலவகை எப்படிவாய்மை
 ளளக்கும் என் காதல் வாழ்நிலைககுத் தடையாக

எடுப்பிப்பதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார்.
 எனக்காக என் பெற்றோர் போவதைத்
 நாமதபடுத்தித் கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.
 அண்ணா அனுப்பப் காசை இந்த பின்னரிய
 தேசத்திலிருந்து எழு குடும்பம் செலவு செய்து
 கொண்டிருப்பதில் அர்ந்தமில்லை. அண்ணா
 ளம் எனக்காகத் திருமணம் செய்யாமல்
 இருக்கின்றார்.

ஆகவே உடன் எமது திருமணத்தை
 முடித்துவிட்டால் வீட்டிற் ஏந்தொடியமாக
 ஜேர்மன்குடும்பம் போய்விடுவார்கள். நின்றே வருத

காதல் ஒரு பொய்மலாட்டம்

சுன்பற்று விட்டதை உணர்ந்து வேதனைட்டு
 வதைத் தவிர்... அல்லது என் தாய்தந்தையர்
 சிலைதரங்கள் சற்றும் என்று சொல்ல இருக்கும்
 மாயா குடும்பத்தையம் உதறித் தள்ளிவிட்டு...
 வளற்றியும் போக வேண்டும்.

விநாம் வில்லை. என்றினை உங்களுக்கு
 நன்றாகத் தெரியும். உன் உங்கள் ஆசுவான
 -திலை ஆவதுடன் எதிர்பார்த்திருக்கும்
 உங்கள் அன்பிற்குரிய வசந்தி.

படித்ததை வாசித்தாவிட்டு சிந்தனையில்

தம்பி சிவா

இந்த இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட பானடுரு
 ளுக்கு மத்தியில் வசந்தியின் கடிதத்தை
 வாசிக்கின்றேன்.

ஆழ்ந்தவீட்டுள்.

என்றும் அன்பு மறவாத கருத்தலுக்க,
 நான் நலம் உங்கள் நகைத்தீர் கும்
 என்மய்வல்ல வளை வேண்டுமின்றேன்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி
 கற்கும் காலத்தில் எனது ஊரிலுள்ள வாராந்
 துப் பெருமைமிக்க கந்தசுவாமி கோயில்
 தொடர் சபையின் செயலாளராகப்
 பணிபாற்றியேன். இத் தொண்டரவை சார்பு
 பிள்ளைகளின் கலை ஆர்வத்தை வளர்ப்பதற்

நிற்ச, தேர்மனியில் இருக்கும் தயா
 அண்ணா என் அப்பா, அம்மா, தங்கக்கச்சி,
 தம்பி எல்லோரையும் உடன் ஜேர்மனிக்து

காக இலவச வகுப்புகளை நடாத்தி வந்தது. அந்த வகுப்புக்கு பரதநாட்டியம் கற்றுக்கொடுக்க வந்தவள்தான் வசந்தி.

வசந்தியின் அழகும் அவளின் பரதநாட்டியமும் என்னைக் கவர்ந்தாலும்..... நான் தொண்டர்சபையின் செயலாளன் என்ற வகையில் கலைவிழாக்கள் நடத்துகின்ற போது அவளது உதவியும் கூடிப் பழகக் கூடிய சந்தர்ப்பமும் எனக்கு ஏற்பட்டது. என் ஊரவர் என்றதனாலும் சந்திப்பது கதைப்பது சர்வசாதாரண நிகழ்ச்சியாகி விட்டது.

ஒருநாள்.... “சுகந்தன் உங்கள் நடிப்பு பிரமாதம்” என்ற வார்த்தையை உதிர்த்தபடி என்முன் வந்துநின்ற வசந்தியைப் பார்த்தவுடன் ஒரு கணம் குறுக்கிப்போனாலும் என்னைச் சமாளித்துக்கொண்டு.....

“என்ன சொல்லுகிறீர்” என்றேன்.

“நேற்று இரவு நடந்த ஸ்ரீவள்ளி நாடகத்தில் உங்கள் முருகன் பாத்திர நடிப்பு மிகவும் பிரமாதமாக இருந்தது”

“ஓ அப்படியோ! அதையோ சொல்லவந்தீர்”

“இல்ல நான் ஸ்ரீவள்ளியாக நடித்திருக்கலாம் போலிருந்தது”

என்ற வசந்தியின் கூற்றைக் கேட்டு உளம் மகிழ்ந்தேன்.

ஓ.... அவளும் என்னை விரும்புகின்றாள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். மனங்கள் ஒன்று சேர்ந்தன.

எங்கள் அன்பு காதலாக மலர்ந்து.....

நாங்கள் காதலர்களானோம்.

இது ஊர் உலகத்திற்குத் தெரிந்தும்.... தெரியாத, செய்திமாதிரி, N.P. சுகந்தன், பொம்பர் அடிக்கு எங்கடை வீடு உடைஞ்சு போயிட்டுது என்று உங்களுக்குத் தெரியும்

தானே. நாங்கள் இப்ப சின்னம் மா வீட்டிலயல்லோ இருக்கிறம். இஞ்ச பிரச்சனைண்டு குடும்பத்தோட எல்லாரையும் இந்தியாவுக்குப் போகட்டுமாம் தான் காசு அனுப்புகின்றாராம் என்று தயா அண்ணா கடிதம் போட்டிருக்கிறார்”

என்று வசந்தி ஒரு குண்டை போட்டாள்.

“அப்ப நீரும் போகப்போறீரோ?” என்று கேட்டுவிட்டன்.

“வீட்டில எங்கட விசயம் அப்பா அம்மாவுக்கு தெரிஞ்சுபோச்சு. அவை அண்ணாவுக்கும் எழுதினவையாம்”.... அண்ணா உங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு இந்தியாவுக்கு வரட்டாமாம்”

“படிச்ச முடிக்கேல்ல. அதோட வேலை வெட்டி ஒண்டுமில்ல. என்ன செய்கிறது” என்றேன்.

“அண்ணா அங்க வேலை எடுத்துத் தருவேராம். சுகந்தன் நீங்களும் எங்களோடே முதலில இந்தியாவுக்கு வாங்கோ. பேந்து இந்தியாவில கலியாணம் முடிச்சுக்கொண்டு ஜேர்மனிக்குப் போவம்”

என்று சுகந்தி பேசிமுடிக்க, தலையாட்டியதைத் தவிர அந்த நேரத்தில் வாய்திறந்து ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை.

உண்மையில் அவளுடன் போகவும் திராணியில்லை.

வீட்டில் நான்தான் கடைக்குட்டி. மூன்று அண்ணனும் இரண்டு அக்காவும் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த எனக்கு காதலிக்க மட்டுந்தான் துணிவு இருந்ததே தவிர கலியாணம் செய்யுமளவுக்கு என்னை நான் தயார்படுத்திக் கொள்ள சூழ்நிலைகள் இடங்கொடுக்கவில்லை.

சாதாரண குமாஸ்தாவாக கடமைபுரிந்து

வந்த என் அப்பா எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு, கடன்பட்டு, காணிவிற்பு எங்கையெல்லாம் வளர்த்து படிப்பித்தும் விட்டார். மூத்த அண்ணன் என்ஜினியர். அக்காமாரும் மற்ற அண்ணன் மாறும் ஒருவாறு கஷ்டப்பட்டு தாங்கள் படித்த படிப்புக்கேற்ற வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். நான் பல்கலைக்கழகத்தில் இரண்டாம் வருடம் படித்து முடித்து மூன்றாம் வருடம் படித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

அந்தநாள்.....!

செய்தபடியால் நாங்கள் மூவரும் அண்ணருடன் வந்திருந்தோம். அங்கும் ஷெல் ஆதிக்கம் நிலைத்தே இருந்தது. ஒரே சத்தம்.....

அப்பாவுக்குச் சுகமில்லை. நடக்கலாது. மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் போனார். அண்ணன் தெரிந்தவர்களைப் பிடித்து அப்பாவின் நிலையைத் தெளிவுபடுத்தி ஐ.சீ.ஆர்.சீ. வாகனத்தில் அப்பாவையும் அம்மாவையும் திருகோணமலைக்கு அனுப்பிவிட்டார்.

பிரச்சினையோடு பிரச்சினையாக எனது

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா ஒரு நடமாடும் கலைக்களஞ்சியம்

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா அவர்களுக்கு அரசின் சாகித்திய இரத்தினம் என்ற அதி உயர் கிடைத்துள்ளது. அரசு தேசிய சாகித்திய விழாவில் (28.10.2011) அன்று மாண்புமிகு பிரதமரால் வழங்கப்பட்டது.

இன்று நம்மிடையே ஒரு நடமாடும் கலைக்களஞ்சியமாக வாழ்ந்து வரும் பேராசிரியரின் இலக்கிய ஆளுமைக்கும் ஆற்றலுக்கும் அவர் எழுதிய நூல்களும் ஆக்கங்களும் சான்று பகருகின்றன. நாளிதழ்களும் சிற்றிதழ்களும் அவரிடம் ஆக்கங்களைக் கேட்டுப் பிரசுரிக்கின்றன. அவரது அச்சில் வெளிவந்த நூல்களை பார்க்கும்படித்து கல்வியில் சார்ந்த நூல்கள், உறவியல் சார்ந்த நூல்கள், சிறுவர்களுக்கு அறிவுட்டும் நூல்கள், கலை இலக்கியம் சார்ந்த நூல்கள் எனப் பல்துறைகளிலும் அவதானிக்க முடிகிறது. சிங்கள இலக்கியத்தின் சிகரம் எனப் போற்றப்படும் மார்ட்டின் விக்கிரம சிங்காவின் சிறுகதைகளை பேராசிரியர் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார்.

எழுத்தாற்றலில் மட்டுமல்ல... பேராசிரியரின் பேச்சு வன்மையும் மிகச் சிறப்பானது. அவர்கையாளும் சொற்கள் புதுமை மிகுந்ததாக இருக்கும். சாகித்திய இரத்தினம் விருது பெற்ற பேராசிரியரை கொழுந்து சஞ்சிகை வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

யாழ். குடாநாட்டைவிட்டு எல்லோரும் உடன் வெளியேறிவிட வேண்டும் என்ற அறிவித்தல்.....

நானும் சுகமில்லாத அப்பாவும் அம்மாவும் கால்நடையாக.....! எவ்வளவுதூரம் நடக்கின்றோம்..... எங்கே போகின்றோம்..... ஒன்றுமே தெரியவில்லை.....

அந்தப் பயங்கர அனுபவம் இப்ப நினைத்தாலும் உடம்பெல்லாம் நடுங்குகின்றது.

அண்ணன் கிளிநொச்சியில் வேலை

பல்கலைக்கழக இறுதிப் பரீட்சை சாவகச்சேரியில் நடத்தப்பட்டது. சாவகச்சேரிக்கு கிளாலிப் பாதையால் போய் சோதனை எழுதிவிட்டு கிளிநொச்சியில் வந்திருந்தேன்.

படையினரின் முன்னேற்றம்.....

ஒரே ஷெல் அடி யுத்தம் தொடங்கிவிட்டது. கிளிநொச்சியை விட்டு மல்லாவியில் போய் இருந்தோம். சாப்பாட்டுக்கு பெருங் கஷ்டம்.

ஏதோ எல்லோருக்கும் ஒத்ததுதான் என்று

வயிற்றைக் கட்டிக்கொண்டு கிடப்பதும் உண்டு.

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் பல்கலைக் கழகப் பரீட்சை முடிவும் வெளிவந்தது.

நானும் ஒரு பட்டதாரி ஆகிவிட்டேன்.

அப்பா அம்மா சகோதரங்களைப் பார்ப்பதற்கும் ஒரு வேலையைத் தேடிக்கொள்வதற்குமாக திருகோணமலைக்கு வர எண்ணினேன்.

“பாஸ்” எடுப்பது வேறு பிரச்சனை....

வவுனியாவுக்கு வந்தநான் அகதிமுகாமில் தங்க வைக்கப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டேன். பலருடன் நானும் ஒருவனாக இன்று விடுவார்கள் நானை விடுவார்கள் என்று எண்ணி நாட்கள் கிழமைகளாக கிழமைகள் மாதமாகியும் விட்டன. பல ஆவணங்களுடன் அம்மாவும் அண்ணாவும் வவுனியாவுக்கு வந்து உரியவர்களுடன் கதைத்து.... ஒருவாறு திருகோணமலைக்கு அழைத்துவந்து விட்டார்கள். இங்கு கற்றகல்விரியூசன் கொடுக்கவாவது உதவியது.

சொந்தக் காலில் நிற்க ஒரு உத்தியோகம் இல்லை. சகோதரங்களின் திருமணம்..... இன்னும் இல்லை.

அப்பா சுகமில்லாமல் ஆஸ்பத்திரியில்....

அம்மா ஆஸ்பத்திரி வீடு என்று அலைகின்றார்.

“கற்பகம் என்னடியாத்தை புருசன் ஆஸ்பத்திரியிலையாம்” என்று கேட்டபடி சிவகுரு அம்மான் வீட்டுக்கு வந்தார்.

“எப்ப அண்ண இஞ்சை வந்தனிங்கள்”

“யாழ்ப்பாணம் போறத்திற்கு கப்பலுக்குப் பதிஞ்சுபோட்டு இஞ்சை நிக்கிறன். உன்னையும் ஒருக்கால் பார்த்துவிட்டுப் போகலாம் எண்டு வந்தன்”

“அது சரி என்ன புருசனுக்காம்”

“ஏதோ கடுமையான சுகமீனமாம் இந்தியா

வுக்குக் கொண்டு போகச் சொல்லி டாக்குத் தர்மார் சொல்லுகினம்”

அம்மா சிவகுரு அம்மானிடம் சொன்ன விடயம் என்னைப் பெரிதும் சிந்திக்க வைத்து விட்டது.

இந்த நிலையில்.... என் சிந்தனையை நிறுத்தி மனத்தைத் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டு பேனாவை எடுத்தேன்.

“அன்புள்ள வசந்திக்கு!

காதல் என்பது ஒரு பொம்மலாட்டம் என்பதை இப்பொழுது நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டேன். காலங்கடந்த ஞானம் தான். இருந்தாலும் சொல்ல வேண்டியதை சொல்லியே ஆக வேண்டும். நம் நாட்டில் பட்டதாரிகள் பலர் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கும் போது எனக்கு மட்டும் வேலை கிடைத்து விடுமா என்ன? வேலையில்லாதவனுக்கு உழைப்பின்றி ஒரு வாழ்க்கையா?

தொழிலிருந்தும் வயது வந்தும் இருக்கும் எனது மூத்த சகோதரங்கள் நாட்டு நிலைமை காரணமாக வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள முடியாமல் விரக்தியுடன் இருக்கிறார்கள்.

தந்தையின் சுகமீனத்தால் அம்மா, சகோதரங்கள் ஆஸ்பத்திரியும் வீடுமாக அலைகின்றார்கள். அம்மா கவலையால் ஓடாகிவிட்டார். உங்கள் அவசரத்திற்கு நான் உகந்தவனாக இல்லை என எண்ணுகின்றேன். எனவே நீங்கள் ஜெர்மனிக்கு உங்கள் பயணத்தைத் தொடருங்கள் என்னை மன்னித்து விடுங்கள். என் நல்வாழ்த்துக்கள் -சுகந்தன்.

என்று எழுதி முடித்தேன்.

இச்சிறுகதை தம்புசிவாவின் “முதுசம்” சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது.

ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளும் அவற்றின் இலக்கியத் தாக்கங்களும்

- தமிழ்த் தென்றல் தம்பு சிவா

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில், இங்கு வெளியான சஞ்சிகைகள் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் மிகவும் விசாலமானது. ஈழத்து எழுத்தாளர்களை அடையாளம் காணவும், அவர்களது படைப்பு களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கவும் சஞ்சிகைகள் அளப்பரிய பணிகளை ஆற்றியுள்ளன. பல சஞ்சிகைகள் தோன்றி குறுகிய காலத்தில் தொடர முடியாமல் நின்ற போதிலும் அவை இலக்கியத்துறைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பை எந்த விதத்திலும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

இலங்கையில் சஞ்சிகைகளை வெளியிடுவது என்பது இமாலயப் பிரயத்தனம் என்றே சொல்ல வேண்டும். பொருளாதார ரீதியில் மிகப் பெரிய தாக்கத்தை எதிர்கொண்ட போதிலும், சஞ்சிகையாளர்கள் தமது ஆத்ம திருப்திக் காகவே மிகுந்த பிரயாசத்துடன் ஈடுபட்டு வந்துள்ளார்கள்: வருகின்றார்கள்.

1940 களில் இலங்கையில் இருந்து ஒரு சில சஞ்சிகைகள் தோற்றம் பெற்ற போதிலும் தமிழகத்தில் இருந்து வெளிவந்த கல்கி, கலைமகள், ஆனந்த விகடன், குமுதம் போன்ற சஞ்சிகைகள் ஈழத்து வாசகர்களைக் கவர்ந்து நின்றமையால் ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளின் தேவை அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை.

ஆரம்பகால தமிழகச் சஞ்சிகைகள் தரமான படைப்புகளை தாங்கிவந்து வாசகர்களின் மதிப்பைப் பெற்றிருந்த போதிலும், காலப் போக்கில் போட்டி நிலை காரணமாகவும்

வியாபார நோக்கத்திற்காகவும் தமது பாதையை மாற்றிக் கொண்டன. இருந்த போதிலும், தாமரை, எழுத்து, கணையாழி, தீபம், சுபமங்கலா போன்ற இலக்கியத் தரமுள்ள சஞ்சிகைகளும் தமிழகத்திலிருந்து வெளி வந்தன.

தமிழகத்தில் "மணிக்கொடி"க் காலம் பல முன்னணி எழுத்தாளர்களை இலக்கிய உலகத்திற்கு அறிமுகம் செய்தது போல, ஈழத்திலும் "மறுமலர்ச்சி"க் காலம் பல எழுத்தாளர்களை அறிய வைத்தது.

பாரதி, மறுமலர்ச்சி, மரகதம், கலைச் செல்வி, சிரித்திரன், மல்லிகை, வசந்தம், கற்பகம், தமிழமுது, குமரன், களனி, தாயகம், சமர், மலர்; அலை, தீர்த்தக்கரை ஆகிய சஞ்சிகைகள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அவ்வப்போது வெளிவந்து, ஈழத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அநேகமான சஞ்சிகைகள் தமது ஆயுளைக் குறைத்துக் கொண்ட போதிலும், மல்லிகையும், தாயகமும் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இலங்கையின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பெருந்தொகையான சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தவண்ணம் உள்ளன. எனது ஆய்வுக்குத் தெரிந்தமட்டில் 36 சஞ்சிகைகளுக்கு மேல் தற்பொழுது இலங்கையில் வெளிவருவதாக அறிகின்றேன். சில சஞ்சிகைகள் மாதாந்த சஞ்சிகைகளாகவும், சில இரண்டு மாதம் என்ற வகையிலும், மற்றும் சில காலாண்டு அரையாண்டு என்ற முறையிலும்

சில ஆண்டுகொரு முறையும் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன.

மேலும் பாடசாலைகளிலும் கல்வி நிலையங்களிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் சஞ்சிகையாகவும், சிறப்பு மலர்களாகவும் வெளிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் சில முக்கியமான சஞ்சிகைகளைப் பற்றி நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் வரவாக அமைந்துள்ளதெனலாம்.

இலங்கையில் இன்று மல்லிகை, ஞானம், செங்கதிர், ஜீவந்தி ஆகிய சஞ்சிகைகள் மாதமொருமுறை வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1966 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15 ஆம் திகதி “மல்லிகையின்” முதலாவது இதழ் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தனது பணியை ஆரம்பித்தது. “ஓவ்வொரு சிற்றிலக்கிய ஏட்டிற்கும் இலக்கியப் பதிவு இருக்கலாம். ஆனால், எல்லாவற்றினாலும் வரலாறு படைத்துவிட முடியாது. அதற்கென்று ஒரு கனத்தேவை” என்று கூறும் டொமினிக் ஜீவா, பல சோதனைகள், வேதனைகள் தம்மை வாட்டிய போதிலும் சோர்ந்துவிடாமல் மன உறுதியுடன் 50 ஆண்டுகள் என்ற வெற்றியிலக்கை நோக்கிப் பயணிக்கிறார். தமது 85 வயதிலும் உற்சாகத்துடன் மல்லிகையை வெளியிட்டுவருகின்றார். தனிமனித விடாமுயற்சியின் வெளிப்பாடே மல்லிகை என்று சொன்னால் அது டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்குச் சாலப் பொருந்தும்.

1974 இல் இருந்து தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் சிற்றிதழாகிய “தாயகம்” யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கலை இலக்கிய, சமூக விஞ்ஞான இதழாக வெளிவந்து

கொண்டிருக்கின்றது. இடதுசாரி எண்ணக்கருத்துகளை முன்னி வைப்படுத்து கின்றவர்களால் இயக்கப்படுகின்ற இச்சஞ்சிகை, கலை இலக்கியப் பங்களிப்பை இன்றுவரை வழங்கி வருகின்றது. அதன் ஆசிரியராக த. தணிகாசலம் பணியாற்றுகின்றார். முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் சஞ்சிகையாகத் “தாயகம்” வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

கண்டியிலிருந்து இலக்கியப்பணி ஆற்றிக் கொண்டிருந்த “ஞானம்” சஞ்சிகை கொழும்பில் கால்பதித்து நிற்கின்றது. கடந்த 12 வருடங்களாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஞானம் சஞ்சிகை டிசம்பர் 2011 இல் தனது 139 ஆவது இதழைத் தந்துள்ளது. “பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்” என்ற அடிநாதத்துடன் தி. ஞானசேகரனை ஆசிரியராகவும் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரனை இணையாசிரியராகவும் கொண்டு இலக்கியப் பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றது.

மட்டக்களப்பிலிருந்து இதழியல்துறையில் நீண்டகால அனுபவமும் ஆற்றலுமிக்க த.கோபாலகிருஷ்ணன் (செங்கதிரோன்) “இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை” என்ற கோட்பாட்டுடன் “கலை - இலக்கிய பண்பாட்டுப் பல்சுவை திங்கள் இதழ் “செங்கதிர்” ரை வெளியிட்டு வருகின்றார். செங்கதிர் மூன்றாவது ஆண்டை நிறைவு செய்து கொண்டு நாலாவது ஆண்டில் கால்பதித்து 45 ஆவது இதழைத் தந்து நிற்கின்றது. துணை ஆசிரியராக அன்பழகன் குரூஸ் பணியாற்றுகின்றார். ஈழத்தின் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு காத்திரமான பங்களிப்பை செங்கதிர் வழங்கி வருகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து க. பரணீதரனை

பிரதம ஆசிரியராகவும், வெ.துஷ்யந்தனை துணை ஆசிரியராகவும் கொண்டு “ஜீவநதி” என்னும் கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை” புதியதோர் உலகம் செய்வோம்” என்ற சங்க நாதத்துடன் காத்திரமான பல படைப்புகளைத் தாங்கி கம்பீரமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. கலாநிதி த. கலாமணியை பதிப்பாசிரியராகவும் கொண்டுள்ளது. மேலும் இந்த இதழின் ஆலோசனைக் குழுவில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் தெணியானும், திரு. கி. நடராஜாவும் அங்கம் வகிக்கின்றனர். துடிப்புள்ள இளைஞரான கலாமணி பரணீதரன் தமது ஆளுமையை ஜீவநதி மூலம் காட்டி வருகின்றார்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திருமறைக் கலாமன்றம் ‘கலைமுகம்’ என்னும் சஞ்சிகையை யும், 1994 இல் இருந்து ‘ஆற்றுகை’ என்னும் நாடக அரங்கியலுக்கான இதழையும் வெளியிட்டு வருகின்றது.

மலையகத்தைத் தாயகமாகக் கொண்டு கண்டியிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த அந்தனி ஜீவாவின் ‘கொழுந்து’ மலையக மக்களின் ஜீவாதாரப் பிரச்சினைகளை முன் நிறுத்தி கலை இலக்கியப் பங்களிப்புகளை வழங்கி வருகின்றது. தற்பொழுது கொழும்பிலிருந்து கொழுந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. 34 காத்திரமான இதழ்களைத் தந்து நிற்கும் கொழுந்து காலத்துக்குக் காலம் ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு தன்னலான காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றது.

அநூராதபரத்திலிருந்து இருமாத இலக்கிய இதழ் படிக்க எட்டாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைத்துள்ளது. நல்லவை காணவும் நல்லவர் நோடு இணையவும் படிக்க முயற்சியினை மேற்கொண்டுள்ளது. தற்பொழுது தனது 29

ஆவது இதழைத் தந்து நிற்கும் படிக்க கலா பூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா ஆலோசனை வழங்க எஸ்.வலீம் அக்ரம் பிரதம ஆசிரியராகவும் எம்.சீ. நஜிமுதீன் உதவி ஆசிரியராகவும் இருந்து செயற்படுகின்றார்கள். படிக்களின் காத்திரமான பங்களிப்பை என்றும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. அதற்கு ஒரு தனித்துவம் உண்டு என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

திருகோணமலையிலிருந்து ‘நீங்கனும் எழுதலாம்’ என்னும் இருமாத கவிதை இதழ் - ‘தடைகளைத் தகர்த்து தகவகளைத் தேடி’ என்னும் முழக்கத்துடன் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. 20 இதழைத் தந்து நிற்கும் நீங்கனும் எழுதலாம். சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக எஸ். ஆர். தனபாலசிங்கம் பணியாற்றி வருகின்றார். பல கவிஞர்களின் ஆக்கங்களை ஒவ்வொரு இதழிலும் தாங்கிவரும் இச்சஞ்சிகை, கடுகு சிறிதானாலும் காரம் பெரிது.

மட்டக்களப்பிலிருந்து க. கிருபாகரனை ஆசிரியராக முன்னிறுத்தி ‘தென்றல்’ என்னும் தேசிய பல்சுவை குடும்ப சஞ்சிகை வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. தென்றல் காலாண்டு இதழாக வெளிவந்து அண்மையில் 15 ஆவது சிறப்பு மலரையும் வெளியிட்டு விழாவையும் கொண்டாடியுள்ளது.

கதிரவன் கலைக் கழகத்தின் சார்பாக இ. இன்பராசாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு ‘கதிரவன்’ என்ற கல்வி இலக்கிய கலை சஞ்சிகை இதமான காற்றாக வீசுகின்றது.

கல்கிசையில் இருந்து பெஸ்ற் குயின் பவுண்டேஷன் வெளியீடாக “பூங்காவனம்” என்னும் கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆசிரியர் குழுவில் ரிம்ஸா முஹம்மத், எச். எப். ரிஸ்னா, டப்ளியு, எம். வலீர் ஆகியோர் இருந்து செயற்படு

கின்றனர். திருமதி ஜீனா முஸ்தபா ஆலோசகராக இருக்கின்றார். பெண்களை முன்னிலைப் படுத்தினாலும் ஆண்களின் படைப்புகளும் கணிசமாக இடம்பிடித்து வருகின்றன. அருமையான ஆறு இதழ்களைத் தந்து மணம் வீசுகின்றது.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீடாக சங்கத்தமிழ் என்னும் இலக்கியச் சஞ்சிகை மலர்ந்துள்ளது. அண்மையில் ஐந்தாவது இதழ் வெளிவந்திருக்கிறது.

எல்லையற்ற விரியும் அறிவுத்தளம் என்ற நாதத்துடன் ஆசிரியம் என்னும் மாத இதழ் தனது எட்டாவது மடையை விரித்துள்ளது. தெ. மதுகூதனனை ஆசிரியராகவும், சத்ய, பத்ம. சீலனை நிர்வாக ஆசிரியராகக் கொண்டு "ஆசிரியம்" வெளிவருகின்றது. கற்றல் கற்பித்தல் சம்பந்தமான விடயங்களுக்கு முன்னுரிமை

கொடுத்து காத்திரமான படைப்பாக யிளிர் கின்றது.

திருகோணமலை வலயக்கல்வி அலுவலகம் "நித்திலம்" மூன்றாவது சஞ்சிகையை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. கலாநிதி சி. சிவநிர்த்தாரந்தாவை பதிப்பாசிரியராகவும் ச. சிறிதகுமாரை உதவிப்பதிப்பாசிரியராகவும் கொண்டு 270 பக்கங்களில் மிகப்பெரிய சஞ்சிகையாக வெளிவந்துள்ளது. கல்வியியல் அறிஞர்கள், ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோரின் பல்துறைசார்ந்த படைப்புகள் சஞ்சிகையை ஏற்றும் காணவைத்துள்ளது.

ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் மிகக் கணிசமான அளவு இலக்கியத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்பது உண்மை. இக்கூற்றினை இலக்கிய உலகம் ஏற்றுள்ளது.

புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்

BASTIAN CLEANERS
DRY CLEANERS & WASHING CLOTHES

105, Church Road, Colombo -02
 Tel : 0112 302283

மக்கள் கவிமணி சி. வி. யின் வாழ்வும் பணியும்

மலையக இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவரும், மலையக மக்கள் கவிமணி எனப் பாராட்டிக் கொள்ளிக்கப்பட்டவருமான அய்யர் சி. வி. வேலுப் பிள்ளை அவர்களின்

ஒரு கவிஞராகவும், தொழிற்சங்க வாதிப்பாகவும் பணியாற்றியவருள்வாள்.

பங்களி கவிமணி சி. வி. அவர்கள் எழுத்தாளர், கவிஞர், தொழிற்சங்கவாதி. தன்வாக்கொல்லாக்குப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் திகழ்ந்தவர். இத்தலைக்கும் மேலாக மக்களிடையே நேசியுள்ள மனோபரிமாணி, மாண்பு மரியாதை உள்ளவர்.

பங்களி கவிமணிபான சி. வி. வேலுப் பிள்ளை தன் வாழ்நாள் முழுவதும் மலையக அமைதி அமைதிக்குக்கொள்ளும் வரைய ஒரு முன்னோடி தொழிற்சங்க வாதிப்பாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு கொண்டிருப்பினாலும் தன் இலக்கியப்பணியை ஒரு குறியீட்டையும் போல இயற்றி வந்தவர். இவ்வகை காலம் முதல் அய்யராவும் வரைய அவரது வாழ்வும் எழுத்தும் இணைப்பாக கருங்கே வந்தவராவார்.

1930 களில் தொடங்கிப் பின் மலையகத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. 1940-களில் தொடங்கிப் பின் அந்த மாற்றத்தில் ஒரு வேலை ஏற்பட்டது.

- அடுத்தணி கீவா

தொடங்கியது. இவ்வகை முன்னோடிபாதை திகழ்ந்தவர்களில்.

மணிக் கொடியும்: மலையகமும்

தமிழகத்தில் மணிக் கொடி கைப்பற்றி உருவாகியது. மலையகத்திலும் எப்போதாவது தவறவில்லை. எழுத்து இலக்கிய உலகிலும் இந்த மணிக் கொடி ஒரு மாற்றத்திற்குக் குழுவை உருவாக்கியது போல, மலையகத்தில் ஒரு கோஷம் உருவாகாவிட்டாலும் சி. வி. யே, அவ்வகை பெயர்க்கொண்டது போன்றவர்கள் தன் நடவடிக்கைகள் தொடங்கினால் வரைய உடும் நடவடிக்கைகள்.

மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு சி. வி. யே முன்னோடி ஒரு சிலரால் உந்து சக்தியாக இருந்தவரும் சி. வி. ஆயும்பம் முதல் தனது எழுத்துக்களில் இந்த இலக்கிய வளர்ச்சியை மேலும் மேலும் மாத்திரமன்றி, அதன் வளர்ச்சியில் பெரும் அக்கறை காட்டி வந்தார். அவ்வகை வாழ்வும் எழுத்தும் இணைப்பாகவந்து இருந்தது. அவருடன் இருந்தவர்களாக மிக நெருங்கிய பழகியவன் என்ற முறையில் அவருடைய இலக்கியப் பங்களிப்பை இவ்வகை தலைமுறைபினர்களுக்கும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்காகவே இவ்வகை வரைய எழுதுகிறேன்.

கே. ரமணி, ச. சுவாமி

மலையக மக்களிடையே ஒரு எழுச்சிக்கு வித்திட்ட பெருமை தொழிற்சங்க வாதிப்பாக கோ. மு. சுவாமிநாதன் என்றவர், தொழிற்சங்க

வாழ்வும் | அடுத்தணி கீவா

தியப் பிராமணரான கோ. நடேச ஐயர் தஞ்சாவூரில் அரணாங்க உத்தியோகம் பார்த்துவிட்டு, பின்னர் பத்திரிகை ஒன்றில் பணியாற்றி, அப்பத்திரிகைக்காகச் சந்தா திரட்ட 1915 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்துள்ளார். மீண்டும் அவர் இலங்கை வந்து "தேசநேசன்" என்ற தமிழ்த் தினசரியின் ஆசிரியரானார். 1925 ஆம் ஆண்டு முதல் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நடவடிக்கைகளில் அக்கறை காட்டினார்.

இவர் தோட்டம் தோட்டமாகச் சென்று மகாகவி பாரதியாரின் தேசிய உணர்வைத் தூண்டும் பாடல்களைத் தம் மனைவியோடு பாடினார். அவைகளைத் துண்டுப் பிரசுரங்களாகப் பரப்பினார். இதன் தாக்கம் மலையக மொங்கும் எதிரொலித்தது.

மகாகவி பாரதியாரின் கரும்புத் தோட்டத் திலை என்ற பாடலும், நாவலப்பிட்டி பெரியாம்பிள்ளை, எஸ்.எஸ்.நாதன், கந்தசாமி கணக்குப்பிள்ளை, எம்.டன் ஏ. விஜயரத்தினம் ஆகியோரின் பாடல்களும் சிறுசிறு நூல் வடிவாக துண்டுப் பிரசுரங்களாக மலையக மக்களிடையே பரப்பப்பட்டன.

1940 களுக்குப் பின் மலை நாட்டில் கல்வி எல்லாருக்கும் உரியதாயிற்று. கல்வியின் காரணமாக மலையகத்தில் மாற்றமும், மறுமலர்ச்சியும் ஏற்பட்டது. மகாகவி பாரதி, தாசுவர், சரோஜினிதேவி ஆகியோரின் கவிதை சக்தியால் கவரப்பட்ட சி.வி. கவிதையின் மூலம் தனது உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தலானார்.

மக்கள் கவிமணியான சி.வி. வேலுப்பிள்ளை வட்டக்கொட அருகிலுள்ள மடக்கும் புரதேயிலைத் தோட்டத்தில் 1914 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 14 ஆம் திகதி பிறந்தார். ஆரம்பத்

தில் அவர் தோட்டப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்று, பின்னர் அவர் அட்டனிளும், நுவரெலியாவிலும் கொழும்பு, நாலந்தாவிலும் கல்வி கற்றுள்ளார்.

தாசுவரின் ஆசிபெற்றார்

அட்டனில் மிஷனரி பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் பொழுது கல்லூரி அதிபராக இருந்த ஸ்டீபன் ஜோசப் ஓர் எழுத்தாளர். இயற்கையிலேயே சி.வி. நாலந்தாக் கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் பொழுது, பாரதி கவிதையர் தாசுவர் இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். அப்பொழுது சி.வி. தனது காதல் கவிதை நாடகமான "விஸ்வமொஜினி" யை அச்சிட்டு அவரிடம் கொடுத்து ஆசிபெற்றார்.

கல்லூரியை விட்டு வெளியேறியவுடன் இளைஞரான சி.வி.யின் நினைவில் மலையக மக்களைப் பற்றிய சிந்தனை எழுந்தது. இந்தச் சமூகம் இப்படி ஒதுக்கப்படுவதற்கு என்ன காரணம் என சிந்தித்தார். இந்தச் சமூகத்தில் ஒரு மாற்றமும் மறுமலர்ச்சியும் ஏற்பட வேண்டுமானால் கல்வி தான் அதற்குத் தகுந்த ஆயுதம் எனக் கண்டார். 1935 ஆம் ஆண்டில் கவிதையர் தாசுவரின் பெயரில் பூண்டுலோயாவில் கல்விக் கூடமொன்றை அமைத்தார். பின்னர் தான் பிறந்த ஊரான வட்டக்கொடையில் மகாகவி பாரதியாரின் பெயரில் சங்கமொன்றை நிறுவினார். சிலகாலத்திற்குப் பின் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக நுவரெலியாவிலுள்ள காமினி வித்தியாலத்தில் ஓர் ஆங்கில ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார்.

ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் இளமையின் கோலத்தால் காதல் கவிதைகளை நிறைய எழுதினார். அதனைத் தனது நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான நண்பரான ஸ்டீபன்

மாஸ்டரிடம் காட்டிய பொழுது, அவர் அந்தக் கவிதைகளைப் படித்து விட்டுச் சொன்ன கருத்துகள் காரணமாக “தனது எழுத்துக்கள் தான் வாழுகின்ற சமூகத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும்” என்று காதல் கவிதைகளை கிழித்து எறிந்துவிட்டுத் தனது மக்கள் படும் துன்ப துயரங்களை எழுத எண்ணங் கொண்டார்.

தொழிற்சங்கப் பணியில்

சி.வி. தனது சமூகம் ஒடுக்கப்படும் நிலை கண்டு ‘அவர்களின் பிரச்சினைகளில் ஒரு பார்வையாளனாக இராமல், அதில் பங்காளியாக வேண்டும்’ என்ற எண்ணத்தில் 1940 களில் தொழிற்சங்கப் பணிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். 1947 இல் மலையக மக்களின் தலவாக்ககொல்லைப் பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அத்துடன் இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் செயலாளராகப் பணியாற்றினார். இதுவே பின்னர் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸாக மாற்றப்பட்டது.

1965 ஆம் ஆண்டு இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸை விட்டு வெளியேறி வி.கே. வெள்ளையனுடன் இணைந்து தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார். இதன் நிர்வாகச் செயலாளராக 1948 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் பதினொராம் திகதி தனது இறுதி மூச்சுவிடும் வரை பதவி வகித்தார்.

மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை முழுநேரத் தொழிற்சங்க வாதியாகப் பணியாற்றினாலும் எழுத்துப் பணியை மறந்து விடவில்லை. தொழிற்சங்கத் துண்டுப் பிரசுரங்களை, பிரசார ஏடுகளைக் கூட காவிய நயத்துடன் எழுதினார். பேராசிரியர் க.கைலாச பதி அவர்கள் சி.வி.யின் படைப்புகளை விமர்சித்த பொழுது ‘சி.வி. எழுதிய அனைத்தும்

இலக்கியமே” என குறிப்பிட்டார்.

சி.வி.யின் வேதனை

மக்கள் கவிமணிக்குப் பெரும் புகழும் தேடித் தந்தது ‘இலங்கையின் தேயிலைத் தோட்டத்திலே....’ என்ற கவிதைப் படைப்புதான். இந்த நூலின் மூலம் மலையக மக்களின் துன்ப துயரங்களை, சோகப் பெருமூச்சுகளை, வாழ்வின் அவலங்களைத் தனது கவிதா ஆற்றலின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

“புழுதிப் படுக்கையில் புதைந்து என் மக்களை போற்றும் இரங்கற் புகழ்மொழி இல்லை பழுதிலா அவர்க்கோர் கல்லறை இல்லை பரிந்தவர் நினைவு நாள் பகருவாரில்லை....”

இவ்வாறு தான் வாழ்ந்த சமுதாயமான மலையக மக்களின் வாழ்வைக் கவிதையாகத் தமிழில் அல்ல ஆங்கிலத்தில் உலகறியச் செய்தார். இந்தக் கவிதைப் படைப்பைத் தமிழில் தந்தவர் இன்னொரு மலையகக் கவிஞரான சக்தி பாலையா. இது இவரது மூன்றாவது நூலாகும். முதலாவது ‘விஸ்வமாஜினி’ என்ற கவிதை நாடகம். இரண்டாவது ‘விஸ்வமாஜினி’ என்ற வசனகாவியம். நாலாவதாக “உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்” என்ற நடைச் சித்திரம்.

இதுமாத்திரமல்ல, தினகரன், வீரகேசரி ஆகிய தேசிய பத்திரிகைகளில் வாழ்வற்ற வாழ்வு, எல்லைப்புறம், பார்வதி, வீற்றவன், இனிப் பாடமாட்டேன் ஆகிய நாவல்களைத் தொடராக எழுதியுள்ளார். கடைசி மூன்று நாவல்களும் இவரால் தமிழில் எழுதப்பட்டவை.

மக்கள் கவிமணியின் படைப்புகள் அனைத்தும் மலையகத்தையும் படம் பிடித்துக் காட்டுபவை. ‘உழைக்கப் பிறந்தவர்கள், என்ற

நடைச் சித்திரம் மலையக மக்களின் பழக்க வழக்கங்களை, சடங்குகுறைகளை அப்படியே தத்ரூபமாகச் சித்தரிக்கின்றது.

சி.வி.யின் “ வீடற்றவன் நாவலில் வரும் ராமலிங்கத்தின் கதை மலையுத்தின் கதையாகும். மலையக உழைக்கும் தொழிலாளர்கள் வீடற்றவர்கள் மாத்திரமல்ல, நாடற்றவர்களும் கூட என்ற உண்மையை இந்த நாவல் தெட்டத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இது வெறும் கதையல்ல, மலையக மக்களின் இரத்தமும் தசையும் உணர்ச்சியும் நிரம்பிய வரலாறாகும்.

சி.வி. இறுதியாக எழுதியது ‘இனிப்பாடமாட்டேன்’ என்ற நாவலாகும். இந்நாவலின் முன்னுரையில் தமிழகத்து இலக்கிய விமர்சகரான திரு. ரகுநாதன்” அவரது கதைகளில் நாம் உண்மையான வாழ்க் கையைக் காண முடிகிறது. நறுக்குத் தெறித்தாற் போன்ற சுருக்கமான வாக்கியங்களில் சற்றேனும் உணர்ச்சிப் பெருக்கு உள்ளாகாமல், உள்ளதை உள்ளவாறே கூறும் உத்தி அவரது கதைகளில் ஓர் அலாதியான சிறப்பாகும். நூலாசிரியரின் அடக்க சபாவத் தைப் போலவே அவரது கதைகளும் அடக்க கமும் அமைதியும் மிக்கவை” எனக் கூறுகின்றார்.

ஓர் இலக்கிய ஆசிரியன் தான் வாழுகின்ற சமுதாயத்தையும் காலகட்டத்தையும் தன் சிருஷ்டிகளால் எடுத்துக் காட்டிவிட்டால் அந்தச் சிருஷ்டி பயனுள்ள படைப்பாகாது” என்பதை உணர்ந்து, சி.வி. தான் படைத்த படைப்புகளையதார்த்த புர்வமான கலைத்துவ வடிவமாகத் தந்துள்ளார்.

நாட்டார் பாடல்களில் நட்பம்

மலையக நாட்டார் பாடல்களில் சி.வி.க்குப் பெருவிருப்பு நாட்டார் பாடல்களை வரலாற்று

ரீதியாக ஆராய்ந்தால் வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். மலையக நாட்டார் பாடல்களைத் திரட்டி மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள் என்ற பெயரில் நூலாகத் தந்துள்ளார் சி.வி.

இந்த நாட்டுப் பாடல் தொகுதியில் மலையகத்திற்கு உழைப்பதற்காக ஆட்சுட்டி வந்த வரலாற்றை, கண்டிச் சீமைக்கு ஆட்சுட்டி வந்தபோது பிறந்த பாடல்கள் முதல் இங்குவந்த தொழிலாளர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக இங்கே வாந்து இங்கே இறந்தவர்கள் என எண்ணி இரங்கும் ஒப்பாரிப் பாடல் வரை, வாழ்க்கையில் பல்வேறு கட்டங்களையும் பிரதிபலிக்கும் பாடல்கள் காதல் பாடல்கள் முதற் கொண்டு கடவுள் வழிபாடு வரை பல்வேறு வகைப் பாடல்கள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எங்களுடைய தேசத்தின் மக்களைப் போல் உலகில் எந்தப் பகுதி மக்களும் கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதாகக் கேள் விப்பட்ட தேயில்லை” என அவர்களுக்காகப் புரட்சிக் கீதம் இசைத்தான் சிலி நாட்டுக் கவிஞன் பாப்லோ நெரூடா. அதைப்போலத் தோட்டத் தொழிலாளருக்காகப் பாடினார் சி.வி.

மக்கள் கவிமணி சி.வி. பேனாவை ஆயுத மாக்கி மலையக மக்களின் துன்பங் களைத் தன் வாழ்வோடு இணைத்துக் கொண்டு எழுதினார். அதனால் தான் மலையக மக்கள் கவமணியாக அவர் விளங்குகிறார்.

தொடர்புகளுக்கு:

Anthony Jeeva, Kolundu
57, Mahinda Place, Colombo 06.

கொழும்புப் பண்பாட்டு முக்கோணத்துக்கு ஆனந்தகுமாரசாமியின் பெயரிடுக

பி. வீரசேகரா

ஆனந்தக்குமாரசாமி மாவத்தைக்கு 'நெலும் பொக்குணுமாவத்தை' என்று மறுபெயரில் புத்திக் கூர்மையுள்ள பிரசைகளிடத்து மனத்தாங்கலை ஏற்படுத்தி. அச்ச ஊடகங்களில் இந்த விடயம் தொடர்பான பல கருத்தாடல்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பொழுதும், அந்தப் புதியமாற்றத்துக்கான ஆலோசனை வழங்கப்பட்டமையும், அதனைத் தீர்மானத்துக்கு உட்படுத்தியமையும் சீரணிக்க முடியாதுள்ளன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த சம்பவமொன்றினை நினைவு கூருதல் பொருத்தமானது. இரத்தமான புகைவண்டி நிலையத்துக்கு சேர் ஜோன் கொத்தலாவலை அவர்களை நினைவுகூர்ந்து 'கொத்தலாவலபுர' என்று பெயரிடப்பட்டது. ஆனால் அங்குள்ள மக்களின் எதிர்ப்பால் அது கைவிடப்பட்டு பழைய பெயர்மீளச் சூட்டப்பட்டது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 'கிறீன்பாத்' என்பதற்கு ஆனந்தகுமாரசாமி மாவத்தை எனப் பெயரிடப்பட்டது. இலங்கையின் புகழ் பூத்த பெருமகனாகவும் உலகப் புகழ் பெற்ற புலமையாளராகவும் அவர் விளங்கினார். ஆனால் இன்றைய சந்ததி இலங்கையர் பலர் அவரைப் பற்றியும் அவரது பங்களிப்புப் பற்றியும் பெருமளவில் அறிந்திருக்கவில்லை. அந்நிலையில் அவரது புலமைச் செயற்பாடுகள் பற்றிவிளக்குதல் முக்கியமானது.

1877ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 12 ஆம் திகதி ஆனந்தக்குமாரசாமி அவர்கள் கொழும்பிலே புகழ் பெற்ற இந்துக் குடும்பத்திலே பிறந்தார். அவரது தந்தையார் சேர்முத்துக்குமாரசாமியாவார். அவர் ஆங்கில வழக்காடுமன்றில் முதன் முதல் அனுமதிக்கப்பட்ட கிறீஸ்தவரல்லாத ஆசிரியராவார். அவரது மைத்துனர்களாகிய சேர். பொன் இராமநாதன், சேர், பொன் அருணாசலம் ஆகியவர்களைப் போன்று ஆனந்தக்குமாரசாமி அவர்களும் பெரிய பிரித்தானியாவில் தமது முழுக்கல்வியையும் பெற்றார். இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் விஞ்ஞானத்தில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்ற அவர் தொடர்ந்து மொழியியலைக் கற்றார். அவர் இலங்கைக்கு மீண்டுவரும் பொழுது அவருக்கு இருபத்து ஒன்பது வயதாக இருந்தது. அதே 1906ஆம் ஆண்டில் அவர் கனிப்பொருள் ஆய்வின் பணிப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். 1906 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1909 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்டகாலத்தில் இலங்கை முழுவதும் பிரயாணம் செய்ததுடன் 'தோறியனைட்' என்ற புதியகனிப் பொருளைக் கண்டுபிடித்தார். அக்காலப் பகுதியில் அவர் இலங்கையின் பாரம்பரியமான கலைகளும் கைவினைகளும் மேலைப் புலக்காலனித்துவத்தின் செல்வாக்கினால் மாசடையச் செய்யப்படுவதை அறிந்துமனம் வருந்தினார். சமூகச் சீர்திருத்தக் கழகத்தினூடாக அதற்குரிய மறுதலிப்பு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தார். அந்த அமைப்பின் முதல் தலைவராகவும் அவரேவிளங்கினார். அந்தமறுதலிப்பை முன்னெடுப்பதற்கு அவர் கண்டிய பிரதானிகளுக்கு ஒரு திறந்த கடிதத்தை எழுதினார்.

கனிப் பொருளியில், மெய்யியல், இலக்கியம், ஓவியம், இசை முதலாம் பலபொருள்களில் அவர் ஆழ்ந்த புலமை கொண்டிருந்ததுடன் பல எழுத்தாக்கங்களையும் முன்வைத்தார். அவரது எழுத்தாக்கங்கள் ஐரோப்பிய மொழிகள் பலவற்றில் வெளிவந்தன. அவரால் அறுநூற்று ஐம்பதுக்கும்

மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டன. 'பெளத்தம்' என்ற தலைப்பில் அவரால் எழுதப்பட்ட நூல் 1951 ஆம் ஆண்டில் 'பென்சுலியன் வெளியாடாக வந்த வேளை பத்து தின்கத்துக்கு மேற்பட்ட பிரதிகள் விற்பனையாகியமை துரிய்பிடந்தத்தை. எனதுத்தை துறவிக் கொண்ட கிரேயியர்கள் அந்த நூலையே மேற்கொள்கக்கொண்டனர்.

மென்சுலியன் அவரதுபின் ஆசிரியர்களுவிடும் இயல்புறு அவர் பணியாற்றினார். போல்கனிபுள்ள அறம் பெருக்காட்சியத்தின் ஆய்வார்பாக முப்பது ஆண்டுகள் உரை எழுதியாற்றினார்.

1947 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 9 ஆம் திகதி அவர்தொடையாகார். 1977 ஆம் ஆண்டு அவரது நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டது. புகழமயாளின் ஈடுக்கூறாத ஒன்று அந்த ஆண்டு பெருந்த பெயர்ப்பட்டதுடன் கீற்றியா, மல்கியா, பீர்த்தாலியா தகலிய அவரிக் கா ஆகிய நூடுகளில் நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன. அவரது தெரிவுசெட்டப்பட்ட ஆக்கங்கள் ஆர். வி. சி அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு கிரேய்டு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டன.

அந்த அறிஞருக்கு உடைய அத்துவண கொள்கை அளித்த வேளை நாயகத்தில் அவரை நினைவு சுரந்து 'தீர்வாது' வீதிக்கு அவரது பெயர் சூட்டப்பட்டது. கவலைக்கிடமான நிலையில் அதுவும் கின்று அழிக்கப்பட்டுள்ளது. உடைய முழுவுதும். போற்றாட்டு ஒருபெரும் அறிஞரின் நாயகத்தில் அவரது நூல்கள் சுவரின் அறிந்தகப்பட்டமை கீற்றித்துக் கொள்ள முடியும் பெற்றபாபகவுள்ளது.

இவ்வகையில் கிரேய்டும் அன்ற பதறியினரை பெளத்தர்கள் 'கொளவிய' கை உரியவர்களைக் கவனரவிபுங்கள் என்று பத்திரிகள் சுற்றினார்கள். இவ்வகைக்கு உடையவைய புறமுடிக்கின்ற முதுவாறு இவ்வகை கைந்தகளை கீற்றாண்ட தேசிய அமைப்பாளர்தல்தில் மறந்துப் புற வடிக்கையான அவரது பெயர் சூட்டப்பெற்ற விதிமைய மாற்றியமைத்தல் அமைந்துள்ளது. அதுமாக உரியவர்களித்து பின்வரும் வேண்டுகோளை விடுக்கின்றோம். புதிதாகப் பெயரிடப்பட்ட நெரும பெக்குணமாவதற்கு மாககலை மாணாண்டே மாவந்த. சி.பின்பு,பின்பு கன்னகரா மாவத்த ஆகியவற்றை உடையக்கிய தலைவர்களின் பண்பாடு முக்கோணம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு தேசிய அரும் பெருக்காட்சியகம் கீயற்றகை வரலாற்றுக் தேசிய அரும்பெருக்காட்சியகம் கவன கவனம். தோண்டில்கா அரங்க, அரக ஆகியக்கூடியும், மகாவலி அத்திய நிலையம். புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட ஆற்றுகைக் கலைகூக்கான தேசிய அரங்க ஆகியவை உடையுள்ளன. அந்த சதக்கத்துக்கு 'ஆளந்தகூடியாராமர் சதக்கம்' என்ற பெயரிட்டு வளம் பெய்யுமாறு வேட்டுக் கொள்கின்றோம். கிரேய்டின் வேறெந்தப் பகுதியும் அந்தக் குறிக்கோளுக்கே உடையுமாறு பெருக்கமான நினைவை தூயிர்வரை பிணை திட்டமிட்டு அமைக்கலாம்.

அத்தகுரிய முறல் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு 'ஆளந்தகூடியாராமர் சதக்கம்' என்ற பெயரிடலை கிரேய்டின் கீற்றிநூல்களை பெருவுதிநாசகம் தூடுகே மேற்கொள்ளலாம்.

நவநி : சிவசாள் குமார்

மனிதநேயம்மிக்க எழுத்தாளர்

‘இனி ஒரு விதி வையலாம்
 அநனை எந்நாளுமர் எப்போம்
 தனி ஒருவனுக்கு உணவின்மைவயனித்
 கைத்தினை அபித்திரவேலாம்’
 என்றான் மகாகவி பாரதி.

அந்த மாஸ்டுடன் பாடிய கவிஞனின் வர்த்த
 ளைகளை நானும் மந்திரமாகக் கொண்டு சிறை
 னாற்றானிடமே எழுதிய கரம் 28.04.2009
 அன்றுதான் பனிமய முடித்துக் கொண்டது.

எழுதிய கரம் ஒய்ந்து விட்டது ஆனால்,
 மனித நேயமிக்க நா. சோமசுந்தரன் என்றும்
 நம்பிவிடவேண்டியிருக்கிறது.

எழுத்து கிணக்கிய உலகின் ஆற்றல் மிக்க
 படைப்பாளியாக மட்டுமல்ல எதனையும் சிறப்பா
 கச் செயற்படுத்தும் செயற்பாட்டாளராகத் திகழ்ந்
 துள்ளார். சிறப்பான குடும்பம் எடுப்பாக நோற்ற
 மும், எவருடனும் நயமாகப் பேசும் பழக்கம்
 குணம்மட்டும், முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்குப்
 பலர்களை சிறப்பாகச் செயற்படுத்தியது கதை
 ளையும் நேரக்கூடியும் தன் படைத்தையும்
 களைத்தப்பாடுகளால் செல்லிச் செய்தவர்.

‘எழுத்து சோழர்’ என்ற கிணக்கிய உலகம்
 அறிந்த கிவர், சிறுசைகளை எழுதிப்பிடுக்

கிறார். நாவல் படைத்திருக்கிறார். உரைவீச்சுக்
 களைத் தந்திருக்கிறார். ஆக்க கிணக்கியப்
 படைப்பாளியாக மாத்திரினி கிணக்கிய
 விடர்க்களாகவும் விளங்கியிருக்கிறார். ஒரு
 சிற்புத படைப்பாளியாக சோமசுந்தரன் ஒரு
 ஆற்றல் மிக்க அமைப்பாளரும் வரையில்
 ஆவார். கடந்த 40 ஆண்டுகளாக கிணக்கிய
 முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் எதனை
 களில் பெரும்பங்கு கொண்டவர். மாநாடுகளை
 சிறுத்தாங்குகளை கிணக்கியப் பெருவிழாக்
 களை திட்டமிட்டுச் செல்லப்படுத்தியவர்.
 கிணக்கிய முற்போக்கு எழுத்தாளர் விழா
 களில் திட்டமிட்ட படைப்பாளிகளான பெரியவர்
 வல்லிக்கண்ணன் தோழர்கள் பொன்னினை,
 ‘நாமரை’ பதிவெட்டின் ஆகியோரை நேர்ந்
 தென்று அழைத்து தலைமுறையில் நடைபெற்ற
 கிணக்கிய விழாக்களில் பங்குபெறச் செய்த
 துடன், ஏனைய பிரச்சைகளில் நடைபெற்ற
 கிணக்கிய விழாக்களில் பங்குபெற்றுச் செய்தார்.

மறையகக் கலை கிணக்கியப் (இரண்டின்
 15 ஆவது ஆண்டு விழா கணியில் நடைபெற்ற
 பெருகுது முதுபெரும் எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்
 ணன் நாவலாசிரியர் பொன்னினை ஆகியவர்
 களுடன் இந்த நா. சோமசுந்தரனும் கைந்

சிறப்பித்தார்கள். அதுமாத்திரமல்ல, மலையக எழுத்தாளர்களின் இலக்கிய முயற்சிகளை ஊக்குவிப்பதில் சோமகாந்தன் முன்னணி வகிப்பவர்.

சுதந்திரம் கலைச்செல்வி ஆகியவற்றின் மூலம் இலக்கிய உலகில் காலை எடுத்து வைத்த எழுத்தாளர் சோமகாந்தன் அறுபதுகளில் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரை சுதந்திரன் பத்திரிகை மூலம் அறிமுகம் செய்துவைத்தார். இவர், பண்புக ஆளுமை கொண்டவர். கரண வாய் தெற்கில் நாகேந்திர ஐயர் - செல்லம்மா தம்பதியினருக்கு புதல்வராக 14 -1-1934 இல் சோமகாந்தன் பிறந்தார். இவரது தந்தை வடமொழி இலக்கியங்களிலும் தமிழ் இலக்கியத்திலும் புலமை மிக்கவர். தந்தையாரிடம் இவற்றை இளம் வயதிலே கற்றார். இளம் வயதிலே சிறுகதை மன்னன் புதுமைப் பித்தன் எழுத்துக்களிலும் மகாகவி பாரதியின் கவிதைகளிலும் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டவராக இருந்தார். அவரை மிகவும் கவர்ந்தது மக்ஷிம் கோர்க்கியின் தாய் நாவல்.

நாடறிந்த எழுத்தாளராக சோமகாந்தன் தன் வாழ்க்கைத் துணைவியாக பத்மா சோமகாந்தனை

தனை மணந்தார். இவரும் ஒரு எழுத்தாளர் ஆவார். பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ள சோமகாந்தன், படைப்பாளியாக மாத்திரமின்றி கலை இலக்கியப் பங்காளியாகவும் வாழ்ந்துள்ளார். ஈழத்து இலக்கியத்தை முன்னெடுக்க களத்தில் இறங்கிச் செயற்பட்டுள்ளார். காலஞ் சென்ற பேராசிரியர்களான க.கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி முதல் இன்றைய எழுத்தாளர்கள் அனைவரின் நண்பராய் நல்லாசானாய் விளங்கியுள்ளார். நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்த சோமகாந்தன் இன்று நம்மிடையே போற்றப்படும் மனிதநேயம் மிக்கவராகத் திகழ்வார் என்பதில் ஐயமில்லை.

தாமரை
ஏப்ரல் 2006

(இவரது நினைவாக ஒரு முழுநாள் இலக்கிய விழா 18.02.2012 கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெறவுள்ளது. சிறப்பு அழைப்பாளராக தமிழக எழுத்தாளர் எஸ். இராமகிருஷ்ணன் வருகை தரவுள்ளார். முன்னாள் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க செயலாளர் பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம் கலந்து சிறப்பிப்பார்)

SASICO TEX

Authorised Distributors for Original KIBS Products

Lucky Paradise Super Market,
No. 53/A, 12, Keyzer Street, Colombo 11, Sri Lanka.
Tel : 011 2432850, Fax 011 2471719.

Wholesale & Retail
Dealers in
Textiles

புதுவருட பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்...

மங்கையர் மனம் மகிழ
மங்காத பொன் நகைகளை
மகிழ்வோடு பெறக்கூடிய தங்க மாளிகை ...

சங்கீதா
ஜீவல்ஸ்

ஃஃஃஃஃஃஃ
ஃஃஃஃஃ

T.PHONES:
011 2500682
011 2361321

Sangeetha
JEWELS

335-C

GALLE ROAD, WELLAWATTE,
COLOMBO - 06.

தைப்பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்

Luckyland

LUCKYLAND BISCUIT
MANUFACTURERS

Nattaranpotha, Kundasale, Sri Lanka.

Tel : 0094-081-2420574, 2420217, Fax : 0094-081-2420740

Design By : Design Lab - 0112 431 531, www.designslab.com